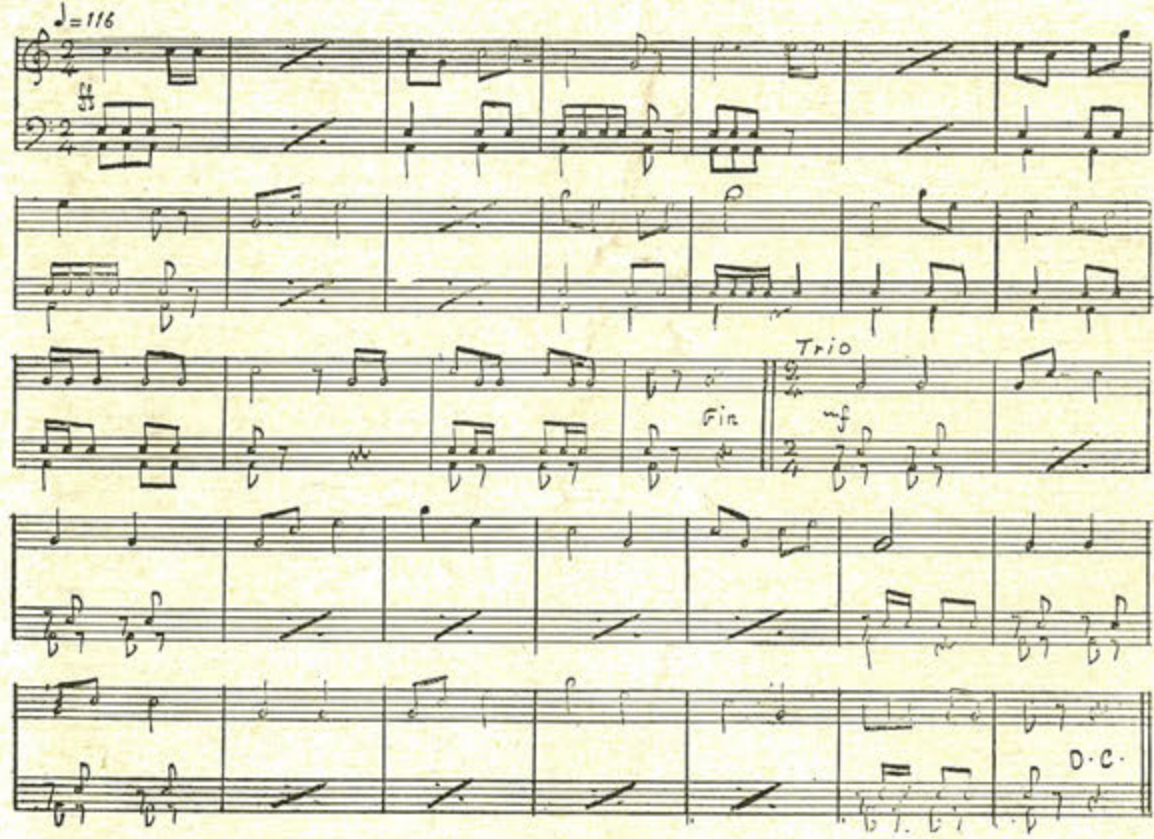

KUNURI SAVAŞI MARŞI

KORE MARŞI

HUDUTLAR BOYUNCA HAZIR DURURUZ
SULHÜN DÜŞMANINA YAMAN VURURUZ
YURTTA VE CİHANDA SULHÜ KORURUZ
YAŞASIN ATADAN TÜRK ASKERLERİ
BURAYI, KORE'Yİ KORUR HER YERİ
SORMAYIN BU ERLER GİDER NEREYE
YOL AÇIK KOŞARIZ KANLI KORE'YE
SÖZ VERDİK ŞEREFİ GİRDİK ORAYA
YAŞASIN ATADAN TÜRK ASKERLERİ
BURAYI, KORE'Yİ KORUR HER YERİ

KORSAVAŞ

SAVAŞANLAR'IN SESİ

K O R S A V A S S

SAVAŞANLAR DERNEĞİ

Kore'de Kıbrıs'da İnsan özgürlüğü ve barışı için savaşan, canlarını ve kanlarını veren kutlu şehitlerimizin saygıdeğer ailelerinin ve kahraman Gazilerimizin Kurban Bayramlarını kutlar, Yeni Yıl için sağlık ve mutluluklar diler.

İÇİNDEKİLER

Kore'nin, Kıbrıs'ın gazileri
Bahtiyar YALTA

Hafızai Beşer her zaman
Nisyan ile Malûlmüdü
Halil GÜREL

Cumhurbaşkanlığı Mektubu
Fuat BAYRAMOĞLU

Gazetede Çıkmış Buldum Resmimi
Osman ATILLÂ

Savaşın Kaderini Değiştiren Tugay
Bahtiyar YALTA

Dokuz Parmak Bir Martine Yetişir
Hikmet Ferudun ES

Tarihe Gömülenler
Hayâli Hasan YAVAŞ

Sayın Gaziler
Turhan YAVÇAN

Mümtaz Birlik Nişanı
★

Savaşta Nükte
Seracettin ARTUN

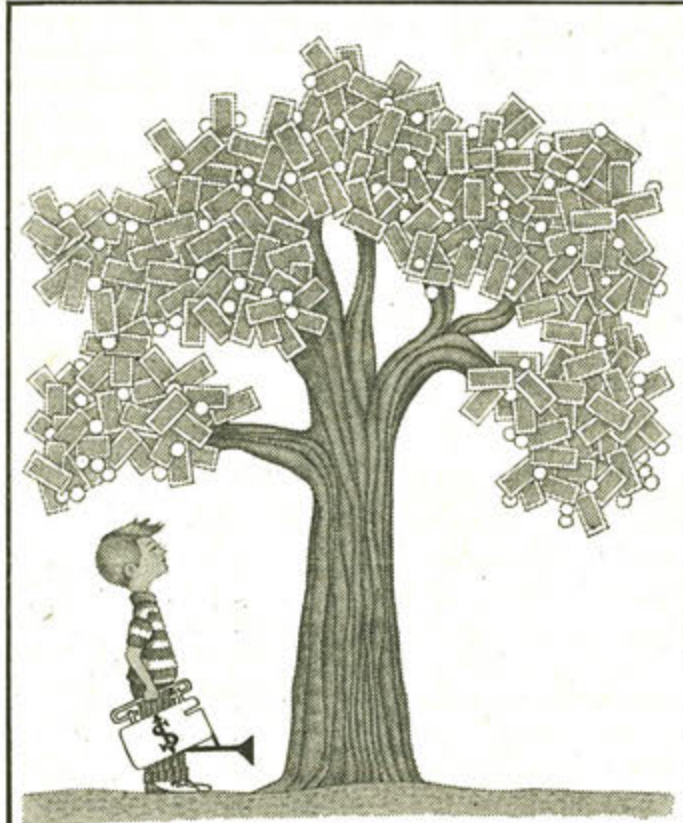
Kore'nin Gerçekleri
★

Barbarlık Müzesi
Korsavaş

Kore Destanı
Baha Vefa KARATAY

Kore'den Geliyorum
Seracettin ARTUN

Dergimiz ayda bir çıkar. Yayınlanmayan yazı ve resimler iade edilmez. Gönderilecek yazıların normal satır ve kâğıdın bir yüzüne daktilo ile iki nüsha yazılması, imzalı ve açık adresli olması şarttır. Uzun yazılar özünü kaybetmeyecek şekilde kısaltılır. Dergimizde yayınlanan yazılar yazarın fikirlerini yansıtır. Korsavaş Derneğini bağlamaz.

Bugün yapacağınız tasarrufların
yarın mutlaka meyvesini alırsınız.
Hem de bol bol.

 **TÜRKİYE
İŞ BANKASI**
paramızın... istikbalimizin emniyetidir

K O R S A V A Ş

Kore'de Savaşanlar Derneğinin
yazım organı, Basın Ahlak Yasasına
uymayı taahhüt eder.

Yıl : 1 Sayı : 8 Aralık — 1975

Kuruluş : 1973

Dernek Adına İmtiyaz
Sahibi
Bahtiyar YALTA

Mes'ul Müdür
Muzaffer SEBÜKCEBE

Teknik Sekreter
Özcan SUNAY

İdari İşler
Ramiz ARLI

İdari ve yazışma adresi :
Ziya Gökalp Cad. Sağlık S. No: 63/7
Yenişehir - Ankara
Tel : 25 35 85

Fiyatı : 3 TL.
Yıllık abone : 36 TL.
Geçmiş sayılar 10 TL.

İlan Tarifesi :

Arka kapak 1000 TL.
Arka iç kapak 800 TL.
İç sayfalar 600 TL.
Renk masrafı ilân sahiplerine aittir.

Dizgi ve Baskı
Güryılmaz Matbaası
Mithatpaşa Cad. 35/A
Tel : 12 11 70 - Ankara

KORE'NİN ve KIBRIS'IN KAHRAMAN GAZİLERİ,

Korsavaş'ın 30.11.1975 günü yapılan 2 nci Büyük
Kongresinden derneğimiz güçlenmiş olarak çıkmıştır.

Derneğimizin 2 nci Büyük Kongresi, yeni yönetim
kurulunu iş başına getirerek, bütün kuruluşlara örnek
olacak demokratik bir davranış göstermiştir.

İkinci Büyük Kongremiz aldığı çok yerinde bir ka-
rarla, Kıbrıs'ta savaşmış eski askerlerin de derneğimizin
çatısı altında toplanmalarına imkân vererek, derneğin
ciha güçlü olmasını sağlamıştır.

Kore'de ve Kıbrıs'ta savaşmış gazilerin, bir bütün
olarak, yeni yönetim kurulunun etrafında toplanarak,
(SAVAŞAN ASKERLER YASASI) nın çıkması için bize
kuvvet vereceğinizden hiç şüphe etmiyorum.

Şanlı gaziler,

Sıkıntılarınızı hafifletmek, haklarınızı almak ve
yurda yaptığınız büyük hizmetleri millete duyurmak,
şehitlerimizi unutturmamak ve adlarınızı yaşatmak için
var gücümüzle çalışacağız.

Kahraman arkadaşlar,

Başkanlığım altındaki yeni yönetim kurulu, bu der-
neği yoktan var edenlerden oluşmuştur. Bu yönetim
Kurulu dertlerinizin ve haklarınızın neler olduğunu çok
iyi bilmektedir. Arzu ettiğiniz amaca ulaşmak için bü-
yük bir gayretle geceyi gündüze katarak çalışılacaktır.

Önümüzdeki çalışma yılının derneğimize ve üye-
lerimize hayırlı olmasını dilerim. Kore ve Kıbrıs gazile-
rini ve şehitlerimizin dul ve yetimlerini sevgi ile se-
lâmlar, sıhhat, sağlık ve uzun ömür ile mutluluklar te-
menni ederim.

Saygılarımla
Bahtiyar YALTA
GENEL BAŞKAN
KORSAVAŞ

«Güle güş eyleyemez, boş yere bülbül inler,
Varak-ı mihri vefayı kim okur, kim dinler.»

HAFIZA-İ BEŞER HER ZAMAN NİSYAN İLE MALÜLMÜDÜR

Halil Gürel

Kore'de bir savaş oldu. Bu savaş evvelâ aynı ırkın, aynı milletin savaşıydı. Soğuk savaş yerini sıcak savaşa terketti. Önce Güney, Kuzey çatışması derken yangın büyüme seyri gösterince de giderek ideoloji savaşı halini aldı. Bu savaşa, diğer bir çok Devletler yanında Türkiye de katıldı. Yıllarca süren bu mücadele, pek çok insanın kanına girdi, ocaklar söndü. Sonunda harp bitti, sulh yapıldı. Türk Tugayı da yurduna döndü. Kore savaşları ve Türkiye... Denilebilir ki, Kore nere, Türkiye nere? bu savaşta bizim işimiz ne idi. Nitekim, denmiştir, deniliyor, denilecektir de. Bir toplumda, hele demokratik bir toplumda çeşitli fikirler, yorumlar daima var olacaktır.

Bildiğimiz kadarı ile Türkiye'nin milletlerarasındaki yeri ve mevki, bu savaşa katılmamıza sebep olmuştur. Ya da zamanın Hükümeti böyle münasip görmüştür. Bunun politik münakaşasını yapmak bize düşmez. Ancak, bu girişi yapmakla, esas değişmek istediğimiz konuya pencere açılmasını istedim.

Kore savaşlarında binlerce Türk askeri hazır bulundu. Dünyanın hâlâ öve öve bitiremediği kahramanlıklar ve askerlik sanatının üstün vasıfları sergilendi. Bu savaştan, Cumhuriyet Türkiye'sine pek çok şehit, harp malülü ya da gazi miras kaldı.

Kore'de savaşanların, şehit dul ve yetimleri, malül gazileri veya gazileri tarafından kurulan bir dernek var. Kasım sonunda 2. büyük kongresini yapan ve merkezi Ankara'da bulunan bu dernek, KORSAVAŞ derneği, bir kısım gayenin tahakkuku ve bu zümrenin sesini ilgili katlara duyurmak için kurulmuştur. Derneğin çıkarmakta olduğu aylık dergi'de Kore savaşlarına ilişkin öyle makaleler, öyle olaylar, öyle hâtıralar yayınlanmaktadır ki insanı Kore savaşlarının sürdüğü ortama, o yıllara ister istemez sürüklüyor.

Kore savaşlarının patlak verdiği 1950 yılından günümüze kadar pek uzun sayılmayacak 25 yılı geride bıraktık. Bu zaman içinde öyle acı ya da tatlı olaylar oldu ki, Kore savaşları ve yankıları geri plânlara itiliverdi. Denilebilir ki, Kıbrıs hâdiseleri millî heyecanın en sürekli olanını teşkil etmiştir.

1950-1954 yılları arasında en aktüel konu olan Kore savaşları, Kıbrıs konusu ile birden unutuldu. Derken Kıbrıs barış harekâtı ve Mehmetçiğin yeni bir hârikası.

Biz, millet olarak sıcak kanlıyızdır. Bu yargı çoğumuzda vardır. Sevdiğimizi tam sever, sevmediğimizi yerin dibine itiveririz.

gözümde, tavan hizasında bagaj rafları üzerindeki bir sigara resmine ve üzerindeki çapraz işarete ilişti.

Eyvah; yandığımın resmidir. Bu salonda sigara içilmiyordu. Benim gibi tiryaki bir insan yolculuk boyunca, ve hele yolculuk müddetince uyku uyuya bilme kabiliyetinden yoksun bir'i ne yapacaktı. İşte, Fransız hava yollarına, her türlü konforuna ve rahatlığına rağmen, o zaman kızdım, ve o güzel hosteslerin iltifatları ve ne leziz Fransız yemekleri gözümde yoktu artık.

Yol arkadaşım sayın Baturalp sigara içmediği için rahattı. Onun umrunda değildi. Hatta bu durumda memnundu diyebilirim. Öyle ya. Yanında fosur fosur sigara içilmeyecekti. Eksik olmasın paşa başını koltuğa dayar dayamaz uyuyabiliyordu. Güzel bir haslet doğrusu yol boyunca kendilerini kıskanmadım dersem yalan söylemiş olurum.

Bazen konuşmalarımız arasında ki fasılalardan faydalanıp şekerleme yaptığını ve hatta ben bir konuyu anlatırken, paşamızın tatlı tatlı kestirdiğine çok kere şahit oldum.

Şunu hemen arzedeyim. Sayın Baturalp'e ben iyi bir yol arkadaşı oldum mu bilemem. Fakat, ben kendilerinden her hususta, hoşnut ve memnun kaldım. Sıkıntısız, itirazsız ve uyumlu bir yolculuk yaptık. Zira, bu tip yolculuklarda insanlar karakterlerinin gizlenmiş taraflarını, ellerinde olmadan, açığa vururlar.

Uçağımız gece yarısı Delhi'ye uğradı, ikmal yaptı, yolcu aldı. Fakat transit yolcuları indirmediler. Doğrusu Hindistan toprağına ayak basmak istedim. Dönüşte bu isteğimize kovuştuk. Terminal bizde olduğu gibi pek karışık ve derbederdi. Delhi'de, tabii uçak içerisinde bir saat kaldık. Nihayet uçuş saati geldi hareket ettik. Bu uçakların kısa bir zamanda kavalanmaları calibi dikkat bir olay. Bankok'a doğru uçuyorduk, vakte göre gecenin bitmesi lâzımdı. Öyle

olmadı şafak söküyordu, işte. Bankok'a yaklaşırken güneşin birden bire gökten çıkar gibi doğmakta olduğuna şahit olduk. Bu, hayatımızın en kısa gecesiydi.

Sayın General Baturalp, Bankok'ta teslim edilmek üzere, Makina Kimya Kurumunca, Cumhuriyetimizin 50 nci yıl dönümü münasebetiyle çekilen dökümanter bir filmi beraberinde taşıyordu. Bu film, Taylant Türk Büyük elçiliğine teslim edilecek ve Taylant ilgililerine gösterilecekti. Onun için. Büyük elçilikten bir zat bizi hava alanında karşılayacaktı. Bu zat sayesinde Tayland'a sıkıntısız bir giriş yapacağımızdan ve bu memlekette bir gece ve bir gün kalacağımıza göre, zamanımızı değerlendirme imkânını bulacağımızdan sevinçli idik.

Netekim, düşündüğümüz gibi oldu. Sefaretten, şimdi adını hatırlayamadığım, Yönetim kurulu üyemiz sayın Erdoğan Başaran'ın akrabası olduğunu söyleyen bir görevli, bizi karşıladı, işlerimiz suratle hal edildi.

Meğer Millî Savunma Bakanımız Sayın Ferit Melen ile maiyeti erkânı da, aynı gün Pan Amerikan uçağı ile Bankok'a geleceklermiş. Ankara'dan yola sayın Melen ile birlikte çıkmış, ancak biz Tahrandan Fransız uçağı ile yolumuza devam etmiştik. Onlar, yine başka bir Pan Amerikan uçağına binmiş olacaklar ki, bizden takriben iki saat sonra, yani mahallî saat ile 10.30 da Bankok'a gelmişlerdi. Büyük Elçi, Türk Kore ve Tayland Askerî Ateşeleri tarafından karşılanan sayın Melen, Şeref salonuna alındılar. Biz hava alanını terk edemiyorduk. Zira Ankara'dan bagajlarımızın, direkt olarak Bankok'a sevkini istemiştik. Fransız uçağına aktarılmıyan bagajlarımız, diğer bir Amerikan uçağı ile gönderilmiş. Uzun bir beklemeden sonra, bekleme salonunun ortasında dönen büyük bir disk üzerinde kulpsuz bavulumu yakalamak kısmet oldu. Ama, saat, de nerede ise, 12,00'ye geliyordu. Sayın Melen'e veda ederek otelimize gitmek üzere yola çıktık.

Devamı var.

sanlarla aranızda sıcak bir dostluk havası doğuruyordu. Hangi milletten olursa olsun, yolcuların kullandığı ve hakim olan lisan İngilizce idi. Seyahatımız boyunca, hemen hemen her memlekette hamalların dahî İngilizce konuştuklarını görerek hayret ettik. Yabancı memleketlerin hava istasyonlarında mevcut kolaylıklara rağmen, lisan konusunda ciddi zorluklarla karşılaştığımızı ikrar etmek isterim. Fakat salonlarda öyle tesisler kurulmuş ve tertibat alınmış ki, hemen hemen herkes, Büyük ışıklı levhaları ve televizyon cihazları sayesinde, hangi uçağın hangi saatte piste ineceğini ve kaçta kalkacağını, uçağa gidiş için hangi kapıdan çıkacağını görüp öğrenebiliyor. Sırası gelmişken kaydedeyim, dönüşte İstanbula indiğimiz zaman, Ankara uçağının ne kalkış saatini, ne de yolunu gösteren bir işarete tesadüf etmedik. Bereket versin, bu sefer Türkçe biliyorduk da yolumuzu, sora sora, kolaylıkla bulabildik. Yeşil köy hava alanında bazı işaret ve kolaylıklar mevcut olduğunu söylediler ama, ben şahsen bunlardan hiç bir şey anılamadım. Diğer uluslar, bu tip işleri standart bir hale getirmişler ve Beynelmilleştirmişler. O bakımdan Tahranda, görerek bilgi edindiklerimizi, diğer memleketlerin Hava Alanlarında da aynen bulmakla, yol ve iş takibinde, bundan sonra, bir zorlukla karşılaşmadık.

Bankok'ta yolcuya kolaylık sağlayan tesislerin daha güzeline şahit olduk. Bu istasyonda dahilî televizyon yayımı var. Uçakların iniş ve kalkış saatleri bir cihazda yazılırken, diğer Tv. cihazında sipiker, tarafından devamlı olarak, anons yapılıyor ve aralarda müzik neşriyatına devam ediliyordu. Biz yine. Seyyahatımıza devam edelim. Henüz Tahrandayız, karanlık olduğu için şehir hakkında fazla bilgimiz olmadı. Yalnız uçaktan bakılınca uçsuz bucaksız, pırıl pırıl bir şehir. Tahranda uçak değiştirecektik. Transit yolcu olarak İran'a girmiştik ve şimdi İran'dan çıkacaktık. Tabii tekrar giriş, çıkış muameleleri, pasaport vize işleri yapılacaktı. Fazla bir zorlukla karşılaşmadık. Yalnız diğer uluslar transit yolcu filân demeyip gözünün yaşına bakmıyorlar, yaban-

cıdan para koparmasını biliyorlar. Pasaport muamelesi için iki, gümrük muayenesi içinde iki dolar olmak üzere girişlerde dört dolar, çıkışlarda da dört dolar sızdırmanın yolunu bulmuşlar

Bu arada, yabancı memleketlerde, lisan noksanlığımıza rağmen, güzel bir imtihan verirken, Ankara'dan çıkışımızı ve gümrük muamelesini terleyerek hatırlamaktan kendimi alamıyordum. Aman Allahım! ne keşme-keşlik idi o.. o gün, kalkış saatleri yakın, dış seferler yapacak birkaç uçak mevcut olsa gerekti. Bu uçaklarla, ayrı ayrı istikâmetlere seyyahat edecek yerli, yabancı 60-70 kadar insan sırt sırta duruyorlar, bavullar ayaklar altında yığınlar halinde. Bütün bu insanlar aynı masa önündeki, memurlara baş vurmak zorunda kalıyor ve yine aynı yerde bagaj yoklaması, tartısı yapılıyor, etiketleniyordu. Bu hendeği terlemeden atlatmak bir mucize olurdu.

Bereket versin, Baturalp paşanın arkadaşları imdadımıza yetişti de olmayacak bir şeyi olur hale getiriverdik ve kendimizi şeref salonuna zor attık. Halbuki, seyyahat boyunca gördüklerimiz böyle değildi. İnecek ve kalkacak uçaklar için ayrı ayrı çıkış yerleri yapılmış ve her bölmeye bir memur tahsis edilmiş. Pan Amerikan uçağı ile mi seyyahat edeceksiniz, Pan Amerikan levhası yazılı memurun gişesine baş vurarak, vize ve gümrük muamelelerini yaptırarak ve bagajlarınızı teslim ederek huzura kavuşacaksınız.

Tahran'dan, Mahallî saat ile 23.30 da, Fransız hava yollarına ait bir Jumba - Jet uçağına binerek ayrıldık. Bu uçak görülecek şeydi. 28-30 basamaklı bir merdivene tırmandıktan sonra, gövdeye yani uçak salonuna girdiğimizi hatırlıyorum. Kendimi büyük bir yolcu gemisinin salonunda hissediyordum. Yerler numaralı olduğu için, koltuklarımızı kolayca bulduk. Tabii, pencere kenarı paşaya verilecekti. Öyle yaptık. Bu arada Fransız hosteslerinin iltifatlarına da nâil olmadık değil. Bu azametli uçağın tesislerinden henüz kurtulamamış ve yerine oturup kemerlerimi bağlamağa gayret ederken

riz. Çabuk alevlenir, çabuk söneriz. Biraz tolerans, biraz temkinli olmak hasleti fert olarak bile çok azımızda mevcuttur.

İlgili olduğumuz askerî bir hadise, çatışma, savaş, yahut da millî bir olay vuku buldu mu, en büyük yöneticimizden en sorumsuz vatandaşa kadar topyekün o millî heyecanın havasına hemen bürünürüz. Ekmeğimiz, aşımız o millî heyecandır. Demeçler, basın haberleri, övgüler, makaleler, bütün benliğimizi kaplar.

Şayet Mehmetçiğin harikalar yaratan cesaret ve azmi üzerine söylenenler, yazılıp çizilenler, hafızai beşerin nisyanla malûl olduğu bir devirde, dönemde, geçer akçe olabilseydi, Şehitlerin dul ve yetimleri, malûl gaziler ya da gaziler, geçim konusunda her halde kâinatın en mutlu kişileri olurdu. Ne yazık ki, lâf karın doyurmuyor.

Kore savaşlarının devamı sırasında veya savaşın bitiminde destanlar yaratan Mehmetçik için ne vaatler edilmedi ki. Hatta, Amerikan Ordusunu yok olmaktan kurtarmak için kendini feda edercesine şahikalar yaratanlara Amerikan Hükümetinin aylık bağlayacağı dahi halk arasında yayıldı ve bir ara inanılır hale bile geldi. Oysa, bunun yerine neler oldu, hafızalarda bütün tazeliğini sürdürmektedir.

Kıbrıs barış harekâtı sırasında Şehit olanlar veya sakat kalanlar için yapılması gerekli olduğu haftalarca basın haberlerinde yer alan iyi niyet gösterileri, hatta kanun tasarıları bile öylece kaldı.

İstiklâl mücadelesinin ne denli zorlu geçtiği, Çanakkale savunmasının millete neye mal olduğu bir düşünülürse, istiklâl ve hürriyet için kendini harcayanlara, hürriyet havasında mes'ut ve müreffeh yaşayanların neler borçlu oldukları kendiliğinden ortaya çıkar.

Amma, ne yazık ki Şehit Mehmed'in iki çocuklu dul eşi ayda 700 lira aylıkla kaderine terk edilmiştir. Milletın mutluluğu için en büyük dayanaklarını, aile reisini kaybetmiş olanlar, ağır hayat koşulları karşısında perişan yaşamlarını sürdürmek savaşta içinde bulunuyorlar. Böyle bir tatbikattan, üstüne destanlar yazılan Şehitlerin

ruhu titremez mi? Göğsünde istiklâl maddesi ile yaşamın zoru karşısında fare kapanı satan 80 lik bir malûl gazinin çabası yürekleri sızlatmaz mı? Evlâdını şehit babasına lâyıık olarak yetiştirmek azmindeki bir ananın çekisini anlamak lâzım.

Bir milletin geleceği ve saadeti, kuvvetli ordusuna, korkusuz bireylerine bağlıdır. Zafer, her zaman ölümden korkmayanlarıdır. Geçmişte ölmesini bilenlerin geride bıraktıkları ne kadar tasasız ve emin yaşarsa, Ordu bireylerinin geride bırakacakları için her hangi bir endişesi olmaz. Böyle olunca da yeri ve zamanı gelince ölmesini bilenlerin oranı elbette artacaktır. Savaşta ölüm mukadderdir.

Askerlik geçim vasıtası değildir. Askerlik, öldürme sanatını öğrenme mesleğidir, yeri gelince ölmesini öğrenmektir. Ölümü severek kabullenmektir.

Günümüzde hak almak için ya çokluk, ya da direnme gücü geçerli oluyor. İki dünya harbinden yenilmiş olarak çıkmış Almanya'da, savaş artıklarının meseleleri ile uğraşan Bakanlık bile mevcut. Şayet istenilen verilmezse, dört milyon birden yürüyüşe geçebiliyor ve tabii ses getiriyor.

Cumhuriyet Türkiyesinin vatan haritasını kanlarıyla çizenler ya da Cumhuriyetin ve milletin menfaati için savaşanlar, tabiatın kaçınılmaz tasfiyesi sonucu sayıca gittikçe azalmaktadırlar. Azınlık, yerine getirilmesi zorunlu bir vecibenin zuhuruna mâni olmamalıdır. Harpte ölmenin, sakat kalmanın ya da hasbelkader sağlam kalabilmenin bir nevi cezalandırıldığı gibi bir fikre kapılmak istemiyoruz.

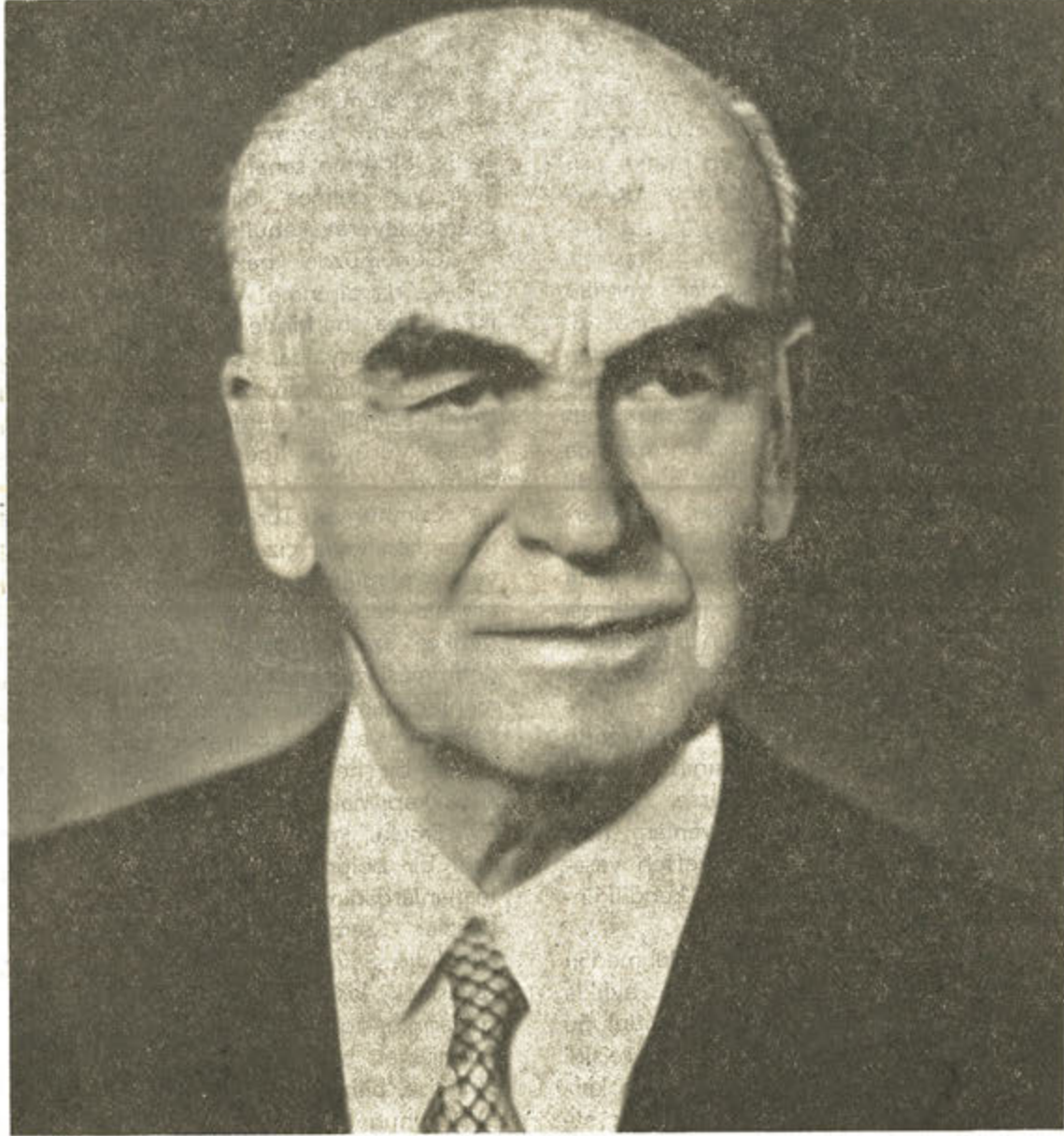
Emekli kanunlarında, savaşanlar için özel bir bölümün bulunması lüzumuna inananlardanım. Savaşanlar için bazı imtiyazlar - Sembolik de olsa-yasalarda yer almalıdır. Savaşmak, vatan ve millet için savaşmak, kişinin ömür boyu övüncü; çocuklarının, torunlarının gurur kaynağıdır. Bu hizmet, bu haslet, yasalarla da perçinlenir ise, bilhassa - Ordu Millet olan - Türk Ordusunun moral gücüne mutlaka olumlu etkiler yapacaktır.

Buna inanıyor, bunu söylüyoruz.

Sayın Cumhurbaşkanımız, Derneğimizin dâvâları ile yakinen ilgilenmiş, mensuplarımızın haklı isteklerinin tahakkuku yolunda yardımcı olacaklarını vaad buyurmuşlardır.

Bu konuda, Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreteri aracılığı ile Derneğimize göndermek lütfunda buldukları yazıyı aynen sunuyoruz.

Sayın Cumhurbaşkanımıza teşekkürlerimizi arz etmekle bahtiyarlık duyuyoruz.

KORE'DEN GELİYORUM

(6. Sayıdan devam)

Seracettin ARTUN

Doğuya gidiyorduk. Güney Kore ile Memleketimiz arasında yedi saat fark vardır. Bu saat farkını yol boyunca yiyecek ve günlerimize gündüzler eklenecekti. Uçuş programı şöyle idi :

Hareket Mahalli	Tarih	Kalkış Saat	Varış Saat	Varış Yeri
Ankara	27.Eylül.1975	17,35	20,20	Tahran
Tahran	» » »	22,25	09,50	Bankok
Bankok	29.Eylül.1975	08,10	19.00	Seoul

Nitekim, Tahrana indiğimiz zaman saatim (Türkiye'de yaz saatinin uygulanması dolayısıyla) 19,30 gösterirken, Tahran terminalindeki saat 20,30 u işaretliyordu.

Tahran'da takriben üç saat kadar kaldık. Gümrüğe giriş ve çıkışta pek zorluk çekmedik. Eşyalarımız aranıyordu ama.. Aranılan kaçak eşya filân değildi. Her halde silâh, uyuşturucu madde gibi nesnelere arandığına şüphe yoktu.

Benim elimde, kocaman bir bavul ve bir el çantası vardı. El çantamın içerisinde, Ankara Turuzim Bölge Müdürlüğünden aldığım, Memleketimizi tanıtıcı, İngilizce yazılmış, kitap, kitapçık ve broşörler ile dolu idi. Bavulumu sormayın ağır mı ağırdı. İçerisinde Kore'ye hediye olarak götüreceğim, 10 kiloya yakın, lokumdan gayri, Kore sefaretinde memur olarak çalışan bir arkadaşın da, eski Askerî Ateşelere göndereceği 4-5 K. gr. ağırlığında kuru yemiş paketleri de vardı. Eh, bu ağırlık yetmezmiş gibi, hatırını kıramıyacağım ve Türk Diplomatların-

dan kıymetli bir zatın Koreli eşinin havaleli eşyaları da, Kore'deki sahiplerine verilmek üzere, bavulun içerisine ahzî mevki etmişlerdi. İşin kötüsü, bu ağırlığa dayanamayan bavulumun sapı, daha evden taksiye binerken kopmuş ve başıma dert olmuştu. Arkadaşlarımın hediyelerini taşımaktan aslâ şikâyetçi değilim. Zevkli bir görevdi benim için. Bunlardan bahsetmeme sebep, sıkı sıkı bağlanmış bu paketlerin içerisini görmek istiyen gümrük memurlarının mevcut olacağı endişesinden doğmakta idi.

Allaha şükür böyle bir şey olmadı yoksa, açılanı toplamağa ve dağınık bir şekilde valize yerleştirmeğe imkân olamayacağından, gümrükçülere hediye olarak bırakmaktan başka çarem kalmıyacaktı. Her ne-ise, hava yolları istasyonları, sanki Birleşmiş Milletlerin içtima yeri oluyor, her kafadan ayrı sesler ve herkes birbirleriyle ayrı bir dille konuşuyordu. Dil farkına rağmen, göğsümüzde takılı uçağa giriş kartı aynı ise, kısa bir zamanda bu yabancı in-

K
O
R
E
D
E
S
T
A
N
I

— Genç elma satıcı kadın
Dur bakayım, kimsin, nerde kafa kâğıdın?
— Ya sen, o bataklık içinde ne yatıyorsun,
hain, bizlere pusumu kurdun?
Şimdi belânı buldun!»

Çeteler girmiş Korenin dağına, taşına
Her bataklık, her köşe, her orman
Pusu olmuş hainlere,
Vurmak istiyorlar bizi arkadan.

Aman arslanım, evlâdım Mehmet,
Bu iş şakaya gelmez, dikkat et
Dikkat et!

Erkekçe değildir bunların savaşı,
Dikkat et her kılığa girer bu düşman
Tetik ol, uyanık ol Mehmedim aman
Hain dolu bu ülkenin dağı, taşı...

Gece demedik, gündüz demedik, soğuk de-
medik

Zaman oldu ki; uyumadık, içmedik, yemedik
Nefes aldırmadık çetecilere...
Görmek lâzımdı; Türk şuurunda, Türk ordu-
sunda

Nasıl anlaşılıyor ve nasıl başarıyor vazife.

İçimizde başarılarımızın gururu
Alınlarımız açık, yüreklerimiz refah,
Yürüyoruz şimdi kuzeye
Yürüyoruz ateş hattına doğru
Kilometre kilometre,
Fersah fersah...

Ey isim değiştirip karşımıza çıkan
Eskiden başka hüviyetle tanıdığımız,
Şimdi kızıl tehlike olan
Ezelî düşman!
Seninle boğaz boğaza,
Yumruk yumruğa,
Pençe pençeye
Dövüşmek isteği ile

Geliyoruz cepheye,
Kurtarmak için zavallı bir ülkeyi senin zul-
münden.

Uzaklarda bıraktık yuvalarımızı vatanımızı
Gelenler biziz, biz; tanırsın bizi sen
Tanırsın elbet
Başında yıllar boyu hakanlık eden
Altınordunun hanlarını,
Tanırsın elbet,
Purut'un Plevne'nin şanlı kahramanlarını...

T Ü R K İ Y E
CUMHURBAŞKANLIĞI
GENEL SEKRETERLİĞİ
A N K A R A

SAYI : 3/7507
KONU : Derneğiniz üyelerinin
çeşitli sorunları H.

Kore'de Savaşanlar Derneği
Genel Başkanlığına
A N K A R A

Malûmunuz olduğu üzere, Genel Başkan Seracettin ARTUN'un başkanlığındaki derneğiniz temsilcileri, dernek mensuplarının çeşitli sorunları ve bu sorunlarla ilgili dilekleri hakkında bilgi arz etmek maksadıyla, Sayın Cumhurbaşkanı tarafından 26 Haziran 1975 tarihinde kabul buyurulmuş idi.

Bu kabul sırasında sunulan ve Sayın Cumhurbaşkanının emirleri uyarınca Genelkurmay Başkanlığı ile Millî Savunma Bakanlığına intikal ettirilmiş olan dilekeleriniz hakkında, Genelkurmay Başkanlığından alınan cevabî yazıda :

1. Savaşa katılanlara verilecek madalya konusunun, Millî Savunma Bakanlığınca yeniden ele alınmasının,
2. Madalya taşıma hakkına sahip olanlara, rütbe ve kıdemlerine bakılmaksızın, Şeref Aylığı bağlanmasının,
3. Dernek üyelerinin, devlete ve belediyelere ait nakil vasıtalarından ücretsiz olarak faydalandırılmasının,
4. Resmî ve özel sektöre ait işyerlerinde, savaşanlara veya çocuklarına öncelik tanınmasının,
5. Dernek üyelerinin, ailelerinin ve çocuklarının, hastanelerde ücretsiz muayene ve tedavi edilmelerinin,
6. Kore'de şehit olanların öğretim çağındaki çocuklarına burs verilmesinin,
7. Çeşitli sebeplerle malûliyet hakkını alamayan savaşçılara, savaş sonrasında ruhî çöküntüye maruz kalan askerlere, malûliyet hakkı sağlanmasının,
8. Subay, astsubay ve askerî ve sivil memurlara verilmiş bulunan bir yıllık savaş kıdeminden, er savaşçıların da faydalandırılmasının,

uygun görüldüğü açıklanmakta ve bunların gerçekleştirilmesini sağlayacak girişimlerde bulunulmasını öngören bir yazının Millî Savunma Bakanlığına gönderildiği bildirilmektedir.

Bilginizi rica ederim.

Fuat BAYRAMOĞLU
Genel Sekreter
Büyükelçi

IV. (Çete Savaşları)

(7 nci sayıdan devam)
Baha vefa KARATAY

Çeteler, Korenin sinsi tehlikesi, korkusu
Ne dost belli bu memlekette ne düşman
Her köşe, her bataklık, her fundalık, her orman
Bir kızılın, bir hainin pususu,

Çeteler, arkadan vuruyor müttefik kuvvet-
leri
Köprüler atılıyor, trenler uçuruluyor havaya,
Çeteler Korenin en büyük derdi

Bu me'anelere son vermek lâzım
Temizlemek lâzım geri bölgeyi
Bu iş cephede savaşmaktan daha güç,
Siperde vuruşmaktan daha tehlikeli,

Çeteler sinmiş Korenin dağına taşına
Temizlemek lâzım bunları,
Türk Tugayı iş başına!

«Hey gözleri hiyanetle parlayan adam
Dur, kıpırdama!
Çıkar hüviyetini, kıpırdama
Yakarım hal

Gülek Bal Yemeden Kahvaltı Yapamaz

Kore Savaşı'nın 25. yıldönümü nedeniyle Güney Kore hükümeti savaşa katılmış ülkelerden heyetler davet etti. Bu heyetlerde savaşa katılmış subaylar, komutanlar, o ülkenin önemli kişileri ve birer de gazeteci vardı.

Paris'te başlayan geziye katılan Türk heyetinin başkanlığını hemen Kasım Gülek üzerine aldı. Heyetler o gece Paris'te kalıp ertesi sabah yirmi saat süren uçak yolculuğundan sonra Seul'e ineceklerdi. Kore Hava Yolları bütün heyetler için yakın bir otel tutmuştu. Kasım Gülek hemen itiraz etti :

— Olmaaazzz! Bu bu otelde kalamayız. Bu devletin önemli misafirleriyiz. Kore Savaşını biz kazandık. Türk Heyeti Intercontinental Otelde kalacaktır.

Koreliler şaşkınlara uğradılar, kemküm edip itiraz edecek oldular.

Kasım Gülek'in şakası yoktu :

— Biz Intercontinental'de kalırız, o kadar!

Ve Türk heyeti, diğer heyetlerden ayrı olarak, Gülek'in istediği otelde kaldı.

Ertesi sabah havaalanına gelince «Sayın Başkan» tabiri amiyane ile yine sukoy-verdi :

— Biz uçakta birinci sınıf yerde otururuz. Türk heyeti başka yerde oturamaz. En önemli misafirler biziz.

Koreliler başlarına derdi almışlardı. Buna da itiraz edemediler ve Türk heyetini birinci sınıf yere aldılar. Ama bu iş kolay olmadı. Kasım Gülek uçak şirketinin müdürüyle uzun görüşme ve pazarlıktan sonra bunu da elde etti.

Bilenler bilir, Kasım Gülek, Türkiye'de sağlığa zararlı diye herşeyi yemez. Eli, maşallah kerpeten gibi sıkı olan ve de cebinde akrep olduğu rivayet edilen Gülek, bu gezide nedense çok rahattı. Davetli olmanın bütün nimetlerinden bol bol yararlandı. Sağlığını ve diriliğini geceleri meyva ve yoğurt yemesine borçlu olduğunu söyleyen Gülek, bu gezide Avrupa ve Kore yemeklerinden ne bulduysa tamam etti. Siyah havyarından istakoza kadar...

Hele bir bal hikâyesi var ki...

Kasım Gülek sabah kalkıp telefonla kahvaltı ısmarlamış. Siyah havyarından, bilmem ne cins peynirine kadar... Garson kahvaltı tepsisini odasına getirmiş. Gülek tepsiye bakınca bal olmadığını görmüş ve garsona «Çabuk bana bal getirin!» demiş. Kore'de bal pek bulunan ve yenilen birşey değil. Garson mırın kırın edince Gülek kızmış, açmış telefonu :

— Ben balsız kahvaltı yapamam, derhal bulun!

Otelciler sağa sola adam koşturup, bir kutu Amerikan balı buldurup getirmişler.

KASIM GÜLEK

Şöööylee yağlı, ballı, börekli...

Kasım Gülek, bu yağlı ballı börekli gezinin ikinci veya üçüncü gününde Türk heyetinin olduğu gibi, diğer heyetlerin de başkanı olup çıktı. Güzel İngilizcesiyle ve

İki üç saat sonra ayıldığım zaman Bayan İlhan'ın ve çocuklarının küvette ölü yattıklarını gördüm. Ben ve diğer komşular ağır yaralıydık. Eşime ne olmuştu acaba? Derhal tuvalete koştum. Yerde yatıyordu, en vahşi bir şekilde öldürülmüştü.

Sokaktan silâh sesleriyle karışık imdat! Yetişin! Bizi kurtaracak yok mu? feryatları geliyordu. Çok korkmuştum. Rumların geri dönüp beni sağ bırakmayacaklarından korkuyordum. Yatak odasına geçtim ve karyolanın altına saklandım. Ağzım kupkuruydu. Karyolanın altından çıkıp biraz su içerek tekrar banyo dairesine geçtim. Bir saat önceki gibi, herkes olduğu yerde duruyordu. Yaralı olan Ayşe Hanıma ve Növber Hanıma da su verdim.

Sabah saat beşe kadar banyoda bekledik. Hiç sabah olmayacak sanmıştım. Hepimiz yaralıydık ve hastaneye gitmemiz gerekiyordu. Növber'le ben yürüyebiliyorduk. Yardım buluruz ümidiyle sokağa çıkmağa karar verdik, ve Köşklü Çiftliğe kadar yürüdük. Orada bazı kimselere rastladık. Bizi alıp hastaneye götürdüler. Yolda giderken evde daha yaralılar bulunduğunu söyledim.

Hastanede üç gün kaldıktan sonra uçakla Ankara'ya, tedaviye gönderildim. Ankara'da dört ay tedavi gördüm. Fakat bir kolumu hâlâ kullanamam. Kıbrıs'a dönüşümde uçak alanında Rumlar tarafından tevkif edildim. Bu anlattıklarımı, tutuklulu-

ğum esnasında Rumlara da anlattım. Sonra serbest bırakıldım.

Yabancı Basında olay hakkında çıkan yazılardan :

«Bu gece, son beş gün içinde 200-300 kişinin öldürüldüğü Lefkoşa'nın kapatılmış Türk semtine girdik. Buraya giren ilk Batılı Muhabirler bizdik ve çok korkunç manzaralara şahit olduk.

Kumsal Mahallesinde, İrfan Bey sokağında 2 No'lu eve girdik. Döşeme, kırık camlarla örtülmüş, bir köşede bir çocuk bisikleti duruyordu.

Banyoda, mumdan yapılmış gibi görünen, üç çocuk öldürülmüş annelerinin cesedi üstünde yığılmış vaziyette duruyordu. Banyoya yakın bir odada, başından vurulmuş başka bir kadın görünüyordu.

Bize, burasının ilk şiddet hareketi esnasında ailesinin Rum çapulcular tarafından katledilen Türk Alayı Binbaşısının evi olduğunu söylediler.»

Rene MacColl ve Daniel McGeachie
Daily Express Gazetesinden

Kıbrıs'ta, Lefkoşa'nın Kumsal semtinde 2, İrfan Bey Sokağındaki bir evin banyosunda babaları bir Türk Subayı olduğu için öldürülen bir anne ve üç küçük çocuğunu gördüm...

Max Clos
Le Figaro 25-26 Ocak 1964

* Panolarda sergilenen fotoğraflar 21 Aralık 1963 te başlayan Rum katliamı sonucu şehid olan kadın, erkek, genç, ihtiyar masum kardeşlerimizi evleri ve köyleri yakılıp yıkılmak suretiyle göç etmeye zorlanan soydaşlarımızın öyküsünü yansıtır.

* Konusu «Banyo Katliamı» olan yağlı boya tablo, Kıbrıs'lı genç bir ressamın yapıtıdır.

Menfur Katliam'ın 12. Yılında Yüreklirimiz

Hâlâ Paramparça

KORSAVAŞ

bir sırada, korunmak için sığındıkları banyo odasında canî Rumlar tarafından kahbece ve acımaksızın şehit edilmişlerdir. İşte Rum barbarlığına güzel bir örnek sayılan bu olaya sahne olmuş binada bulunuyorsunuz.

Şimdi olay esnasında bu evde yaralananlardan Hasan Yusuf Gudum'un anlattıklarını dinleyelim :

«24 Aralık, 1963 gecesi, eşim Feride'yle komşumuz Binbaşı Nihat İlhan'ın evindeydik. Yine komşularımızdan Mora (Meriç)'li Ayşe Hanım, kızı Işın ve Ayşe Hanımın kızkardeşi Növber de bizimle beraberdi. Akşam yemeği yiyorduk. Ansızın Kanlı Dere tarafından eve kurşun yağmaya başladı. Kurşunlar yağmur gibi yağıyordu. Bulduğumuz yemek odası tehlikeliydi. Çabucak banyo dairesine koştuk. Burasının daha salim olduğunu düşünmüştük. Dokuz kişiydik. Eşimden başka herkes banyoya sığınmış, eşim tualete saklanmıştı. Korku ve dehşet içinde bekledik. Dr. Binbaşının eşi Bayan İlhan üç çocuğu ile küvetin içine girmiş, Murat, Kutsi ve Hakan'ı kucağına almıştı. Ansızın sokak kapısının büyük bir gürültü ile kırıldığını işittik. Makineli tüfeklerle eve giren Rumlar her tarafı taramaya başlamışlardı. Bir ara Rumca bir sesin «Taksim istersiniz ha!» diye bağırdığını işittim. Tekrar kurşun yağmuruna başlamıştı. Bayan İlhan üç çocuğuyla birdenbire küvetin içine yığılmıştı. Vurulmuşlardı. Bu esnada banyo dairesine giren Rumlar silâhlarındaki kurşunları tekrar üzerimize boşalttı. Binbaşının çocuklarından birinin inlemesini işittim ve kendimden geçtim, bayılmışım.

BARBARLIK MÜZESİ

Gün, 24 Aralık, 1963. Türklere karşı Rumlar tarafından başlatılan saldırılar üç gündür artan bir hızla Kıbrıs'ın her tarafında devam ediyor. Savunmasız kadınlar, yaşlı erkekler ve çocuklar vahşice öldürülüyorlardı. Kanlı saldırıların en kötüsüne Lefkoşa'nın Kumsal Semti şahit olmuştu.

Bu evde, Kıbrıs Türk Alayı Doktoru Binbaşı Dr. Nihat İlhan'ın eşi ve üç çocuğu, Binbaşının Alaydaki görevinde olduğu

Gazetede Çıkmış Buldum Resmimi

-Gönüllü gidip şehit düşen bir kahramana-

Nasıl endişedir içimizdeki;
Bilinmez kadrimiz mevcut zamanca,
Keşke bir ölebilsen kahramanca,
Anlaşılsa, belli olsa bizdeki.

Ne hayatı, ne ölümü denedim;
Çavuş Saim Boran, siz er Abdullah,
Yüzbaşı Aldoğan, Üsteğmen Nedim,
Dönmüş gözünüzde başlıyor sabah...

İnsanlar, insanlar, insanlar duyun;
Devrilen civanlar hepsi de yiğit,
Kore toprağında uyuyan şehit,
Bayraktı saçların, uzadı boyun.

Kendini toprağa saplarcasına,
Şimdi lâl lâl ince parmaklar gümüş,
Yüreğin mermiden evvel yürümüş,
Seğirttin zamanı kaplarcasına...

Gök mavileşiyor gözlerin yumma!
İşte Ali, işte Kadir'le Recep,
Aynı rahatlıkla gülüyorlar hep,
Ruh oldun, ne olur bedeni umma.

Hayat endişesi içimizdeki,
Bilinmez kadrimiz mevcut zamanca,
Keşke bir ölebilsen kahramanca,
Anlaşılsa belli olsa bizdeki.

OSMAN ATILLÂ

güzel konuşmasıyla her davette Koreli devlet adamlarına o cevap verdi. Kore Başbakanının veda konuşmasına teşekkür eden yine Gülek'ti.

Bu davetlerden birinde adamın biri Gülek'i arıyordu. Sami Kohen'i yakaladı ve sordu :

— Acaba Sayın Gülek nerede?

Sami Kohen, Gülek'in nerede olabileceğini söyledi :

— Ya mikrofonun başındadır, ya da sofranın!

Bu espri hemen tuttu ve Gülek'e iletildi. Yılların Kasım-Gülek'i bu, nice olaylardan pişip buralara gelmiş, güldü :

— Öyle olmalı, Ağız dediğin ya yemeli, ya konuşmalı.

Türk heyetinde CHP'li Mustafa Ok da vardı. Mustafa OK, 25 yıl önce Kore'de subay olarak bulunmuştu. Kore'deki ofelde giriş fişi doldurulurken, resepsiyon memuru Mustafa Ok'a soyadını sordu. Mustafa Ok söyledi, Koreli anlayamadı. Bunun üzerine Mustafa Ok soyadının harflerini İngilizce sıraladı :

— O key!

Koreli şaşırıldı :

— Okey mi?

— Evet okey!

Koreli sonunda kalemı uzatıp yazmasını istedi ve o zaman anladı :

— Yes, Mister Okey!

Mustafa Ok'un adı da gezi boyunca «Mister Okey» kaldı.

ÜST ÜSTE SAVAŞIN KADERİNİ DEĞİŞTİREN TUGAY

Bahtiyar YALTA

Konuya Giriş :

Yeni kuşakların pek bilmedikleri ve yaşlı kuşakların ise iyice unuttukları bir Kore Savaşı vardır. Biz bu savaşa bir Tugayla katılmıştık.

Kore Savaşı, Kuzey Kore'nin 25 Haziran 1950 günü Güney Kore'ye taarruzu ile başlamıştı. Birleşmiş Milletler Teşkilâtının savaşı durdurma gayretleri sonuçsuz kalınca, Güvenlik Kurulu, Teşkilâtın üyelerini Güney Kore'ye yardım etmeye çağırdı.

Bu çağrı üzerine; Amerika, Türkiye, Avustralya, Belçika, Kanada, Kolombiya, Ha-beşistan, Fransa, Yunanistan, Lüksemburg, Hollanda, Yeni Zelanda, Filipin, Siyam, Güney Afrika, İngiltere ve Tayland Silâhlı Kuvvet ünitelerle, Danimarka, Hindistan, İtalya, Norveç ve İsveç sihhî kuruluşlarla Güney Kore'nin yardımına koştular.

Kuzey Kore'yi de Rusya ile Çin Halk Cumhuriyeti destekliyordu.

Yardım tablosuna bakıldığı vakit, çok çarpıcı bir durumla yüz yüze gelindiği anlaşılıyordu. İkinci Dünya Savaşının galipleri, büyük savaşın yorgunluğu geçmeden ve dostluk antlaşmalarının mürekkebi kurumadan, iki ayrı cepheye ayrılarak, Kore'de vuruşmaya başlamışlardı.

Türk Tugayı bu çok ilginç ve tehlikeli oluşum sırasında, İkinci Dünya Savaşı galiplerinin en tecrübeli ve güçlü orduları arasında savaş alanında yer almak üzere Kore'ye gidiyordu.

İkinci Dünya Savaşının dışında kaldığı için, askerlerinin gerçek gücü ve hazırlığı anlaşılmamış bulunan Türkiye'nin, Kore'ye gönderdiği Tugay olağan ilgiden öteye bir ilgi ile karşılanmadı. Tarihe meraklı olanlar Türk askerinin çetin bir muharip olduğunu biliyorlarsa da, savaşta sınımadıkça kesin yargıya varılamayacağını ileri sürüyorlardı.

Kısacası, Tugayın savaşkanlık yeteneği ve ustalığı, ancak muharebelerde belli olacaktı.

Bu bakımdan Türk Tugayının, iddialı ve tecrübeli ulusların askerleri arasında Tarihi Türk Kahramanlığına gölge düşürmeden, savaş görevlerini yüz akı ile başarması gerekiyordu.

Mamafih Birleşmiş Milletler Kuvvetlerinin ünlü Başkomutanı beş yıldızlı General Douglas Mac Arthur, Türk Askerlerinin muharebeye girmelerini beklemeden, onların savaşkanlıklarına olan güven ve inancının bir nişanesi olmak üzere, Tugaya North Star «Kuzey Yıldızı» adını verdi. Türk Tugayı bundan sonra, Kore'de bu ad ile anılacaktı.

Tugay kısa bir eğitim, donatım ve gerilla kovuşturma süresinden sonra, Kore Savaşının akışını değiştirecek ve dünya kamuoyunu hayretler içinde bırakacak ünlü muharebelerini vermek üzere savaş alanına girmek için harekete geçti.

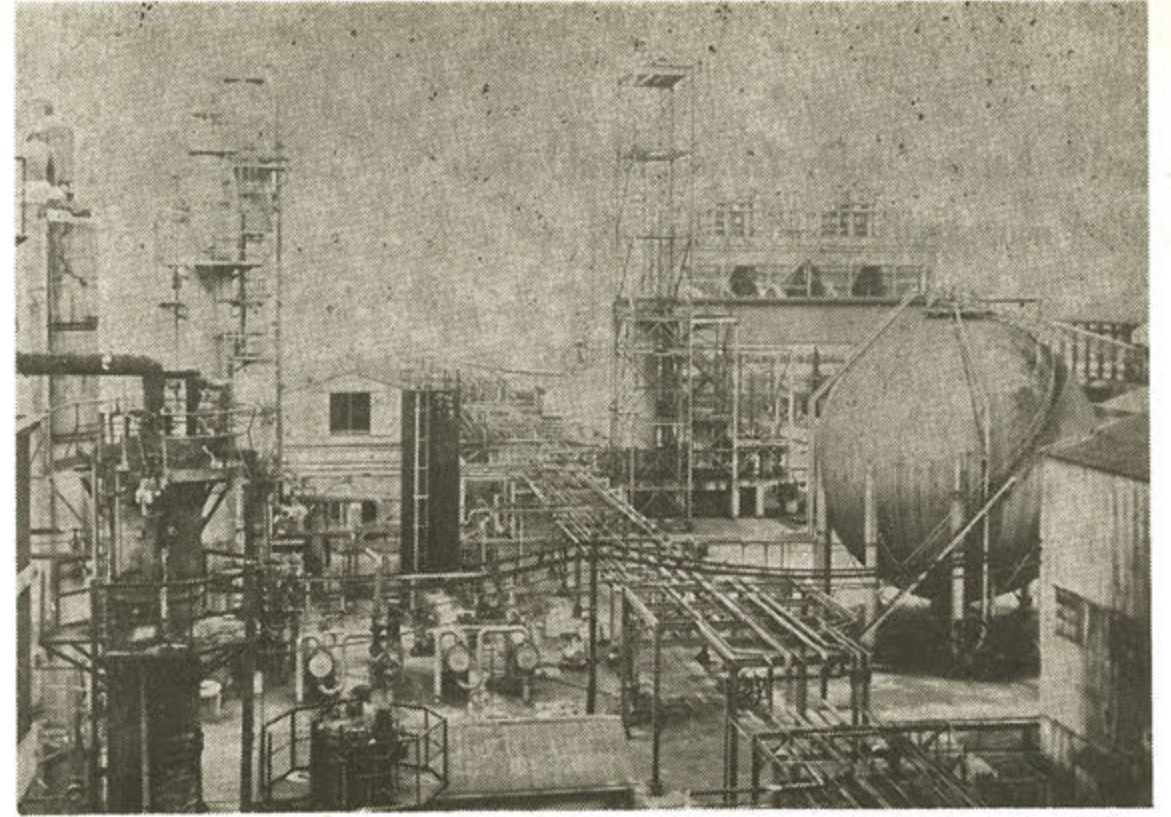
Kore'de Yıldırım Savaşı Dönemi :

Tugayın Kore Savaşının dönüm noktalarını saptayan muharebelerine geçmeden önce savaşın hızlı gelişmelerinden bir kaç cümle ile bahsedelim.

Kuzey Kore Ordusu 25 Haziran 1950 de taarruza kalkarak 2,5 ay içinde Pusan'a kadar ilerlemeye ve tüm Güney Kore'yi işgale muvaffak olmuştu.

Kore Savaşının bitmek üzere olduğu kabul edilirken, General Mac Arthur'un 15 Eylül 1950 günü İnchon yöresine kuvvet çıkarmaya başladığı görüldü.

Mac Arthur, İnchon çıkarması ile düşmanın taktik ve stratejik avantajları ile kuvvet çokluğunu temelinden sarımsı. Düşman büyük çapta insan, silâh araç ve gereç kayıpları vererek ve de taktik bütünlüğünü

Kore'de bol miktarda kimyasal gübre üretim üniteleri bulunmaktadır. Bu ünitelerden yerli talepler karşılandığı gibi ihracat da yapılabilmektedir. Fotoğrafta Chongju Gübre ünitesi görülmektedir.

nel yas bu gösterilerin patlak vermesine sebep oldu.

Kore halkının temsilcisi olan 33 kişi, millet çapında dağıtım için kaleme alınıp dağıtılan Bağımsızlık Deklarasyonu'nu imzaladılar ve Kore'nin hükümrancılığını yeniden tesis etmesini isteyen bir yazıyı Japon hükümetine yolladılar.

Japonlar buna şiddet ve vahşetle cevap verdiler; binlerce sulhsever gösterici vuruldu, hapsedildi veya işkenceye tâbi tutuldu. Ama gene de Koreliler yıldırılmadı, ve gösteri krizi Kore lehine bütün dünyada gittikçe artan bir sempati kazanarak memleketin her tarafına yayıldı. Bu arada sürgünde bulunan Koreli siyasi liderler tarafından Şanghay'da geçici bir hükümet kuruldu.

Japonya, 1937'de Çin ile ve 1941'de

de Amerika Birleşik Devletleri ile çarpışmalara girişince Kore üzerindeki baskı ve istismar hareketlerini de arttırdı. Koreli gençleri ve öğrencileri Japon ordusuna almaya, ana dilde yayınlanan bütün gazete ve mecmuaları men ederek ve Koreli'lerin isimlerini bile Japonca tarzında değiştirmelerini emrederek Kore'nin millî karakterini ortadan kaldırmaya tevessül etti.

Bütün bunlara rağmen Japonya bir bütün olarak Kore Milletinin millî bağımsızlığını elde etme arzusunu ortadan kaldırmak için gözünü korkutmaya ve oyuna getirmeye muvaffak olamadı.

Bu sebeple de Japon İmparatorluk Kuvvetleri'nin 1945'deki Pasifik Savaşı'nda müttefik kuvvetlerinin zaferiyle tamamen yenilmesine kadar, bu ayaklanma hareketi asla kesilmedi.

leyen millî bir politika uyguladı ve Ming Çin ile dostça ilişkileri devam ettirdi. Kendisinden sonra gelenler de bu politikayı sadık bir şekilde takip etti. Mamafih bu saray hükümetinin iç sağlamlığı, dördüncü hükümdar olan Kral Büyük Sejong'un parlak devrine kadar, (1397 - 1450) muhafaza edilemedi.

Kralın en büyük başarılarından biri, Kore diline ait fonetik bir alfabenin geliştirilmesi oldu. Hangeul adı verilen bu alfabe belki de şimdiye kadar yapılan en hassas yazma sistemiydi. Kral aynı zaman da bilim, felsefe, müzik ve teknoloji alanlarında da önemli gelişmeler meydana getirdi. Bütün bunlardan başka, kuzey sınırının Duman nehrine kadar genişletilmesi de, onun devrine rastlar.

XVI. asrın başlarına doğru hükümleranın idareci sınıfı, hükümetin kudretini de zayıflatan ayrıca mücadelelere başladılar. Japonların, Çin'i zaptetmek gibi başarısız bir gaye ile Kore'yi harabedercesine işgal etmeleri, memleketin durumunu daha da kötüye götürdü.

Japon kuvvetlerinin silâhlı istilâ orduları harbin patlamasından sonra hemen birkaç ay içinde Seul'ü Pyeongyang'ı ve kuzey-doğu sınırındaki Hamgyeong Eyaletinin büyük bir kısmını işgal ederek hemen hemen karadaki her savaşı kazandılar.

Ancak denizdeki durum değişti. Amiral Yi-Sunsin'in parlak stratejisi ve liderliği altındaki Kore Deniz Filosu, üstün hareket ve ateş kabiliyetiyle, hemen her deniz harekâtında Japon armadasına son verici yenilgiler ve acılar verdi. Kore donanmasının «Deniz Kaplumbağası» adı verilen demir kaplı yeni gemilerinin cür'etli, korkusuz ve şiddetli saldırıları, Japon donanmasının en korku bekledikleri anlar oldu.

Deniz ulaşım yollarını Kore bahriyesinin bloke ederek Japon kara birliklerini lojistik güçlülere maruz bırakması ve Ming'den yardımcı kuvvetlerin gelmesi ile istilâcılar 1598'de mütareke şartlarını kabul etmek zorunda kaldılar. Fakat altı yıl süren savaşın yaraları o kadar derindi ki Kore'nin bunları iyileştirmesi yıllar sürdü. Bu arada geri çekilen Japon askerleri ve tay-

faları, ada milletinin kültürünü geliştirmek gayesi ile birçok kitapları, hazineleri, matbaa harflerini ve kapkacağı beraberlerinde götürdüler. Bu ve benzeri olaylardan sonra Kore, ta 1876'da istemiyerek, limanlarını tekrar Japonya'ya açınca kadar «münzevi krallık» olarak sıkı bir tecrit politikası uyguladı. Kore ve Amerika Birleşik Devletleri arasında 1882'de ve bunu izleyen iki yıl içinde de İngiltere, Almanya, Avusturya Rusya ve İtalya ile dostluk ve ticaret anlaşmaları imzalandı.

Kısa bir süre sonra Kore, başlıca rakipleri olarak Japonya, Rusya ve Çin arasında meydana gelen milletlerarası kuvvet mücadelelerinin arenası haline geldi. Japonya ilk çatışmasını 1895'de Çin'le yaptı ve kazandı, 1905'de de Rusya'yı yendi.

Bu işe Japonya'nın 1910'da Kore ile birleşmesine ve Yi hanedanının sona ermesine yol açtı.

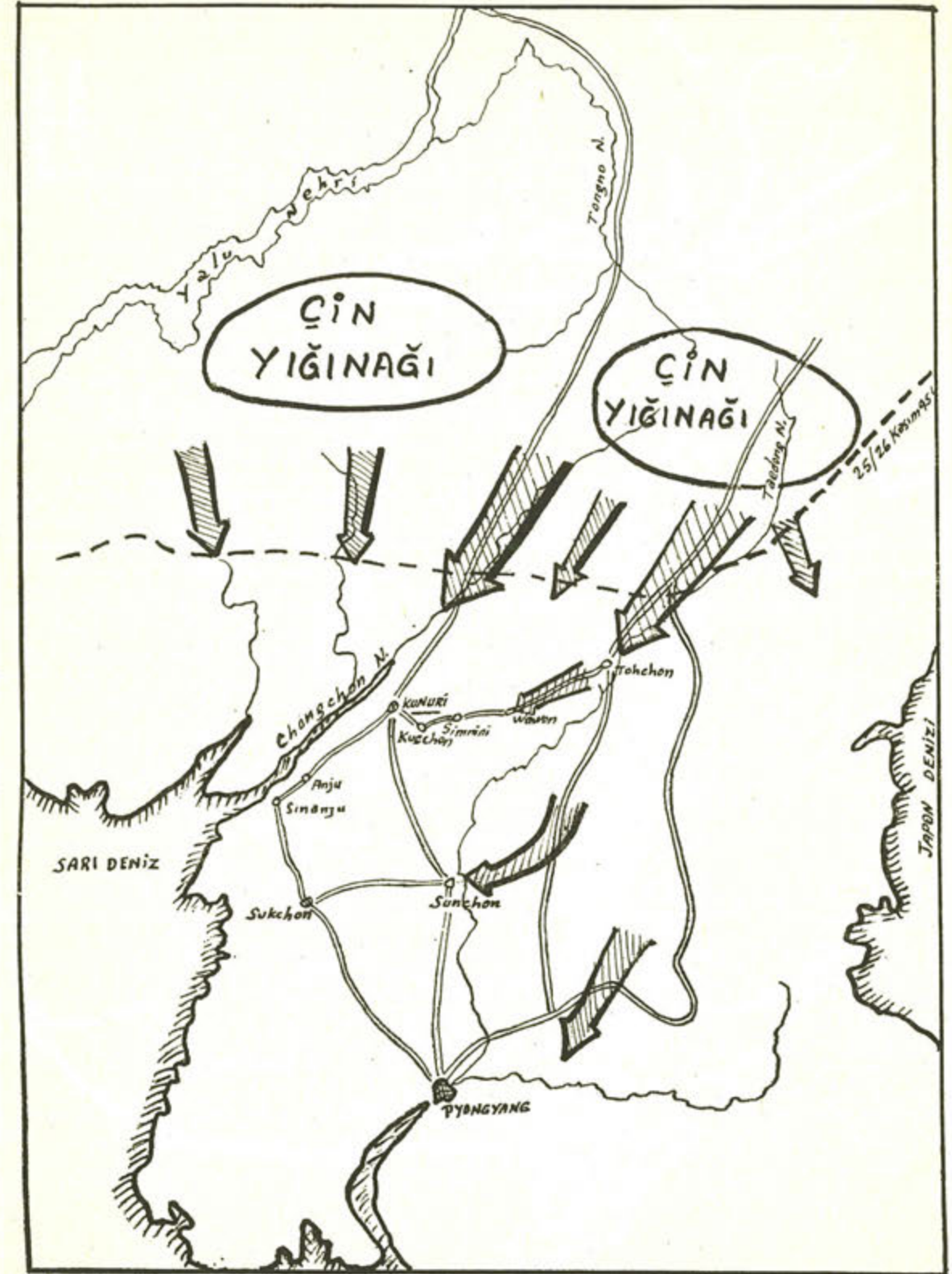
JAPON İŞGALI (1910 - 45)

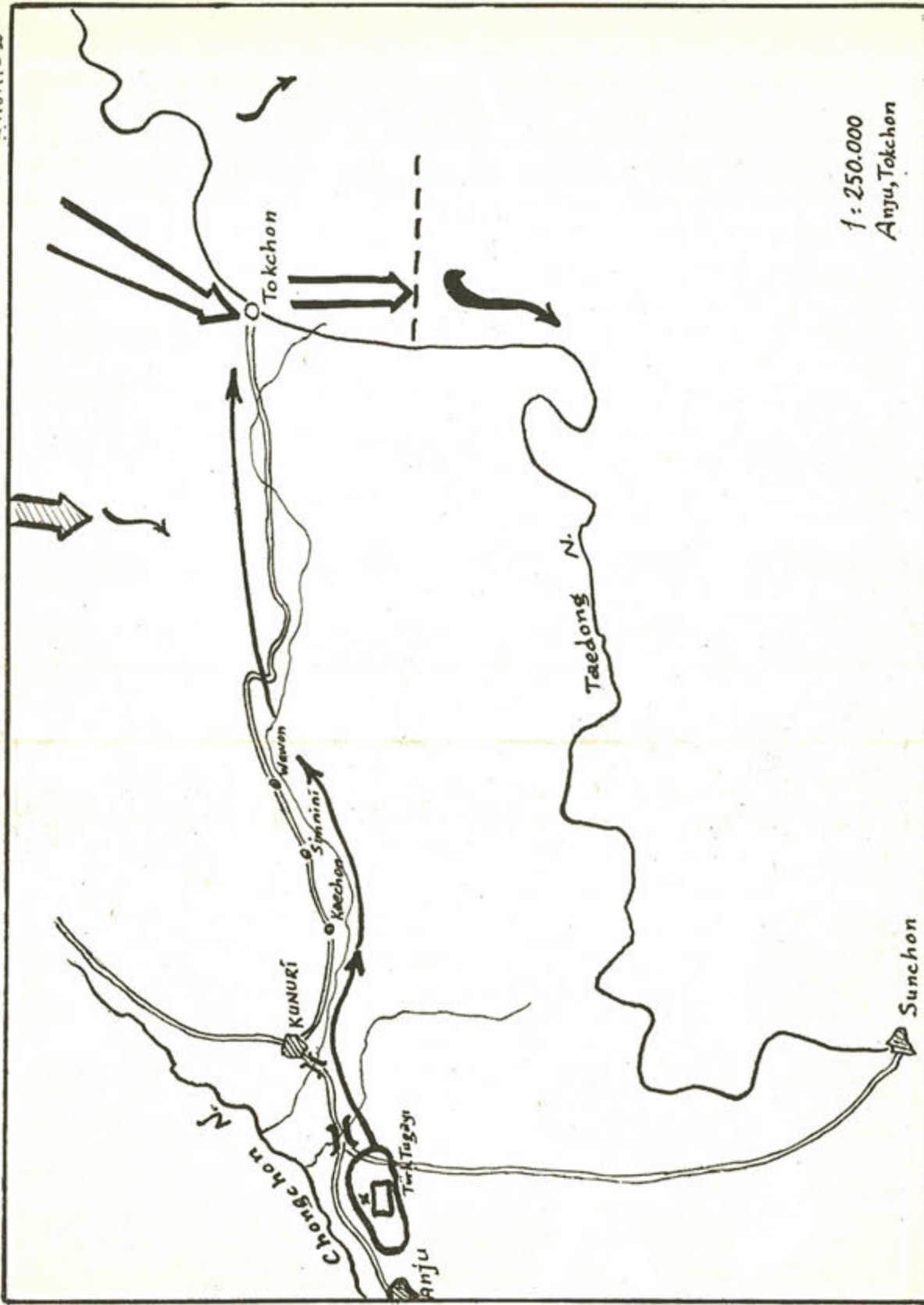
1905'de, Kore'nin diplomatik haklarını Japonya'ya veren ve Seul'de bir Japon genel ikâmesini öngören koruyucu anlaşma imzalandı. Bu durum, Kore'nin hükümleranın üzerinde Japon tecavüzünün başlangıcına işaret ediyordu. 1907 yılında Kral Ko-jong, oğlu lehine tahtından feragat mecbur bırakıldı. Birleştirme (ilhak) Anlaşması 22 Ağustos 1910'da imzalandı, fakat 29 Ağustos'da yürürlüğe girdi.

Japonya, polis devleti metodları ile, Kore'yi idare etmek üzere generaller ve amiralleri vali olarak tayin ediyor, endüstri, ticaret, madencilik ve tarımda Japonlar daima aslan payını alıyorlardı.

Bu arada birçok Kore'li vatansever dış ülkelerde siyasi sığınma hakkı ararken, vatanında kalanlar millî bağımsızlığı tekrar kazanmak için fırsat bekliyorlardı.

Woodrow Wilson'un, büyük ve küçük milletler için ortaya attığı «self determinasyon» politikasının da geniş ölçüde teşviki ile harekete geçen Kore'li vatanseverler, ancak 1 Mart 1919'da açıkça patlak veren millî bağımsızlık gösterilerini büyük bir gizlilik içinde planladılar. Eski Kral Ko-jong'un esrarengiz ölümü sebebiyle ilan edilen ge-

heykeltraşçılığında ve resim san'atında kaydedilen önemli gelişmeler, eski başşehrin bugünkü kalıntılarında aşikâr olarak görülmektedir.

Mamafih ayrılık yaratan mücadeleler, idareci aristokratlar arasındaki bozukluklar, ve rakip asiller arasında iktidar mes'uliyetinin dağılımı kraliyetin yıkılmasına sebep oldu. 918 yılında, karışıklık liderlerinin en kuvvetlilerinden biri olan Wang Geon, bir zamanların kudretli Koguryo'sunun şaşaa-sını canlandırmak niyeti ile Songdo'da (Şimriki Gaeseong) Koryo (918-1392) adında bir hanedanlık kurdu ve nihayet 936'da Silla'nın son kralını da bütün haklarından feragat etmeye mecbur etti.

KORYO HANEDANI (918 - 1392)

Yeni hanedan'ın ilk hükümdarı olan Kral Taejo, millî beraberliği devam ettirici bir teşebbüs olarak, Silla'nın namuslu ve yeterli olan eski memurlarına, kendi divanında ve hükümetinde çeşitli makamlarda mevkiler verdi ve 699'da Koguryo sürgünlerinin Mançurya'da kurdukları ve 926'da Tatarlar tarafından yenilen Balhae Krallığına ait mültecileri de hoş karşıladı.

Kral Taejo ve ondan sonra yerine gelenler, bir zamanlar Koguryo'nun mülkiyetinde olan eski toprakları restore edecek millî bir politika istediler ve nihayet kuzey sınırlarını batı kıyısındaki Abrog Nehrine kadar, ve doğu kıyısında bugünkü Hamyeong Namdo Eyaletinin büyük bir kısmını içine alacak şekilde genişletmeyi başardılar. Böylece Kore'nin sınırları, aşağı yukarı bugünkü şekli ile tesbit edilmiş oldu.

Budizm, kralın özel himayesine mazhar oldu ise de sonradan Budist rahiplerinin, politikada sahne gerisindeki, yoğun etkileri çok acı sonuçlar doğurdu. Bu arada başşehirde bir üniversite ve eyaletlerde de daha ufak dereceli okulların kurulması ile Konfiçyüs eğitimi geniş ölçüde teşvik edildi. Hükümette görev almak isteyen herhangi biri, millî bir sınav vermek zorunda bırakıldı.

Mamafih Koryo, Tatarlar ve Moğollar gibi kuzeyden gelen kabileler tarafından

devamlı olarak rahatsız ediliyordu, ve 1018 yılına kadar üç önemli istila def'edilmişti. 1213 yılında, sadece Çin'i değil Rusya ve Doğu Avrupa'yı da silip süpüren Kubilay Han'ın göçebe orduları bu defa Koryo'ya hücumu yöneldiler.

İlk istilâlardan ancak yarım asırdan fazla bir süre sonra, 1270'de Koryo Kralına bir anlaşma empoze edildi. Kral da, istilâcılara karşı bir misilleme hareketini hazırlamak üzere ihtiyatla kıydan uzak bir adaya sığınmıştı. Kore'liler müstevlilerin dayanılmaz tahkir ve istismarlarına maruz kaldılar ve hem millî güçleri hem de millî kaynakları yavaş yavaş tükenmeye başladı.

Filhakika Moğolların kendileri de ayaklanan Çinlilerin günden güne artan baskıları ile karşılaşmaya başladılar ve nihayet XIV asırda Ming hanedanının kurulmasıyla Çin'den atıldılar. Şimdi hanedanın değişmesi, Kore için bir dönüm noktası idi. Ming taraftarı bir ayaklanmanın lideri olan General Yi Seonggye, kendi hükümrânlığını kurmak üzere 1392'de Moğol taraftarı idareye karşı ayaklandı. Kraliyete Chosun adı verildi.

Koryo halkının maruz kaldığı muhtelif büyük sıkıntılara ve ızdıraplara rağmen kaydettikleri ilerlemeler bugünün ölçüleriyle bile saygıya ve hayranlığa değer. Dünyada ilk defa metal matbaa harflerini icad etmiş ve kullanmışlar. Tripitaka Koreana adı verilen Budist mukaddes kitabını basmak için 80.000'in üzerinde oyma-tahta kalıp hazırlamışlardır. Bunun yanısıra çok zevkli şekilleri, su-yeşili rengi ile Koryo porselenleri, dünyanın en çok gıpta edilen sanat hazinelerinden biridir.

Yİ HANEDANI (1392 - 1910)

General Yi veya Kral Taejo, başşehri Hanyang'a (Seul) taşıdı ve Budizmin yerine Konfiçyüs dinini, sadece resmi işlerde değil fakat bütün milletin özel yaşayışında başlıca öncü haline getirdi. Bütün hükümet makamları, şiire, edep ve erkâna ve dini bilgilere özel bir önem veren imtihanlara tabi tutulan bilginlerle dolduruldu. Kral, ayrıca çiftçi nüfusun yaşama şartlarını düzen-

KORENİN GERÇEKLERİ

PREHİSTORİK ÇAĞ

Prehistorik (tarihten önceki) çağda Kore yarımadası üzerinde kurulmuş olan kabile milletinin kuruluş hikâyesinde olduğu gibi eski memleketler,, orijinlerini genellikle bir efsaneye bağlarlar. Efsaneye göre mitolojik bir varlık olan Dangun, M.Ö. 2333 yılında, ilkel klan ve kabilelerin liderliğini yapmak üzere, gökyüzünden inmiştir.

Modern arkeolojik bulgular ise, Yeni Taş Devri'nde Ural - Altay asıllı göçebe kabilelerin güney Mançurya'da ve yarımada'nın büyük bir kısmında M.Ö. 10. asır sırasında kurulduğunu ortaya koymaktadır.

ÜÇ KRALLIK (M.Ö. 56 - 676)

M.Ö. 5. asırda modern işlemeciliğin sanatın Çin'den alınması ile Kore'de Tunç Devri başlamış oldu. İlk tarih dökümanları, Üç Krallığın doğuş ve yıkılışlarını şöyle sınırlar : Güney Mançurya ve Kuzey Kore'de Koguryo 18 - M.S. 660) ve Kore'nin güneyinde Nagdong nehri boyunca Silla (M.Ö. 57 - M.S. 936).

Kıt'a Çin'e çok yakın olması sebebiyle, Konfiçyüs felsefesi ve Budizm de dahil olmak üzere Çin medeniyetinden ve kültüründen ilk önce etkilenen ve hem en kuvvetli hem de en ileri olan Koguryo idi.

Aslında bu krallığın jeopolitik mevki, millî güvenliği yönünden büyük zorluklar doğuruyordu. Krallık, ilk önce M.Ö. 108 de Han tarafından kurulan Çin kolonilerini kovmak zorunda kaldı ve sonra da milletin millî gücünü yitirmek ve sonunda da yıkmakla yükümlü olan Sui ve Tang'ın istilâlarına karşı koydu.

Paekche'nin yeri ise Çin ve Japonya ile yakın ilişkileri devam ettirecek şekilde idi. Silla Krallığı ise çok mümbit topraklara

ve yumuşak bir iklime sahibolmasına rağmen, siyasî, askerî ve kültürel gelişmeler yönünden en yavaş devreyi teşkil etmişti.

Bu üç küçük krallık Çin'in etkisini, kendi öz gelenekleri ile başarılı bir şekilde bağdaştırıp yüksek bir kültür geliştirmişlerdi. Bu küçük krallıklardan gelen elçiler, siyasî mülteciler ve muhacirler, Çin edebiyatını, Budizmi, tarım metodlarını, dokumacılığı, tıbbı, resim ve müziği, ada ülkesine getirerek ilk Japon medeniyetinin ve kültürünün doğmasını sağladılar.

BİRLEŞİK SILLA (668 - 935)

Üç Krallık sakinlerinin aynı soydan gelmelerine rağmen baştaki idareciler, asırlarca süren şiddetli bir rekabete yol açtı. M.S. 7. asrın sonlarına doğru Silla, Koguryo'ya karşı Paekche ile bir andlaşma yaptı, daha sonra da sırasıyla 660 da Paekche'yi ve 668 de de Koguryo'yu yenmek üzere kendisine yardımcı kuvvetler göndermesi için Tang Çin'i ikna etti.

Mamafih Kore'yi fehetmeye uzun zamandır gözdikmiş bulunan Tang, sadece Paekche ve Koguryo toprakları üzerinde hak iddia etmekle kalmayıp, bizzat Silla'ya da işgal etmeye niyetlendi. Böylece Kore yarımadasının tek bir politik varlık olarak birleştirilmesi, 676 da Silla'nın, Koguryo'dan geri kalan kuvvetlerle sıkı bir işbirliği yapıp Tang Çin birliklerini kovmasına kadar beklemek zorunda kaldı.

Merkezinin, gene eski yeri olan Gyeongju'da kalmasına rağmen Silla ülkesi Pyeongyang ve Weonsan'a kadar uzandı.. Şimdi Silla tarihinde ilk defa olarak dış tehditlerden kurtulup özellikle kültür alanında iç gelişmelere önem ve hız veriyordu. Budizm, resmî dind ve Budist mimarisinde,

kaybederek, bozgun halinde Güney Kore'den çekilmek zorunda kaldı.

Bu sırada, Kore Savaşı nedeniyle bir tedbir olmak üzere Mançurya'da toplanan Çin kuvvetleri de, Yaluya doğru harekete geçtiler. Çin kuvvetleri, Kuzey Kore ordusunun yenilgiye uğraması üzerine Kore topraklarına girmeye başladılar.

Diğer taraftan Birleşmiş Milletler Kuvvetleri, yenilen ve çekilen düşman kuvvetlerine nefes aldirmamak ve savaşı biran evvel bitirmek, Kore sorununu kökünden halletmek için sıkı bir kovuşturma yaparak 38 nci paralelin kuzeyine geçtiler.

Kuzey Kore topraklarında Anju - Kunuri - Tokchon - Hungnam kesimine kadar ilerleyen Birleşmiş Kuvvetler son ve kesin taarruz için bu hatta kısa bir hazırlık için durakladılar.

Çin kuvvetleri de çekilen Kuzey Kore ordusunun gerisinde, cephenin orta ve batı kesimlerinde topladıkları büyük kuvvetlerle, durumun gelişmesini veya tasarladıkları harekâta geçmek üzere savaşa hazır bekliyorlardı.

Türk Tugayı işte tam bu sırada IX uncu Kolordunun ihtiyatını teşkil etmek üzere, Kunuri kasabasının hemen güneyine yanaştı ve verilecek savaş görevini beklemeye başladı.

Birleşmiş Milletler Ordusu 24 Kasım 1950 sabahı, bütün cepheye taarruza başladı. Bu taarruzun amacı; kış bastırmadan hududa (Yalu Nehrine) vararak ve Kuzey Kore Ordusunu yok ederek Kore Savaşını sona erdirmektir.

Birleşmiş Milletler Kuvvetlerinin tümenleri, 24 ve 25 Kasım günleri emredilen hedeflere kolayca ulaştılar. Savaşın neredeyse sona ereceği kabul edilirken, kalabalık Çin ordularının 25/26 Kasım gecesi ani olarak başlayan taarruzları, dünyayı ve Birleşmiş Milletler Kuvvetlerini şaşkına çevirdi.

Cephenin orta kesiminde yer alan Çin kuvvetleri bir vuruşta II nci ROK (1) Kolordusunun cephesini yararak Tokchon'a kadar indiler.

(1) ROK : Güney Kore Silahlı Kuvvetleri.

Cephenin batı kesiminde Çin kuvvetlerinin giriştiği taarruzları da, Amerikan Tümenleri canlarını dişlerine takarak karşılamaya çalışıyorlardı.

II nci ROK Kolordusunun çekilmesi ile IX uncu Kolordunun ve dolayısıyla 8 nci Ordunun doğu yanı ile gerileri açılmış, düşmanın kuşatmasına elverişli bir duruma girmiş oluyordu.

Bu olumsuz ve tehlikeli gelişmeye göre, düşman 8 inci orduya Tokchon - Kunuri Tokchon - Sunchon ve Tonkchon - Pyongyang istilâ istikâmetleri üzerinden tehdit etme ve kuşatma olanaklarını elde etmiş bulunuyordu.

Aniden patlak veren bu tehlikeli gelişme karşısında, 8 inci ordunun ihtiyatı olan 1 inci Süvari Tümeni, geniş bir alana dağılmış durumdaydı. 1 inci Süvari Tümeninin toplanarak kullanılabilmesi için zamana ihtiyaç vardı. Derhal önleyici tedbirler alınmadığı takdirde ise, düşmanın lehine işleyen zaman, buhranı daha da içinden çıkılmaz bir duruma sokacaktı.

İşte bu acele ve tehlikeli durum karşısında, 8 inci ordu Komutanı General Wolker «Kunuri kasabasının güneyinde toplu olarak bekleyen Türk Tugayının, Kunuri - Tokchon istikâmetinde ilerleyen düşman kuvvetlerine karşı sevk edilmesi» için IX uncu Kolordu Komutanına emir verdi.

Tugay bu olumsuz koşullar ve oransız düşman kuvvetleri karşısında, ihtiyatların karşılaşılabilecekleri ender ve en ağır bir savaş görevini yüklenerek, muharebe alanına doğru yürüyüşe geçirildi.

Tugayın dünyayı ayağa kaldıracak, dost ve düşman kuvvetlerini şaşkına çevirecek olan Kunuri harekâtı başlamış oluyordu.

**Kuzey Yıldızı,
Veya;
Bir Ordunun Varlığını ve Şerefini Kurtaran Tugay :**

Tugay savaş görevini 26 Kasım günü saat 15.30 da bizzat IX uncu Kolordu Komutanından aldı. Tugaya;

«Kunuri - Kaechon - Simnimni - Wawon - Tokchon yolu ile yürüyerek Tokchon'u kurtarması» emredildi.

Tugay, IX uncu Kolordu Komutanı «Kuşatılmak istemem. Derhal harekete geçmeniz çok mühimdir». uyarısını göz önünde tutarak saat 18.30 da yürüyüşe geçti. Geceyi (26-27 Kasım) Wawon'da geçiren Tugay, ertesi günü (27 Kasım), 05.30'da yürüyüşe geçti. Öncü birlikleri Tokchon vadisine inerlerken(saat 14.30) Tugaya IX uncu Kolordudan; «Daha ileri gitmeyin. Ulaştığınız hatta mevzilenerek, Kunuri'ye doğudan uzanan istikametleri kapatın. Changsangni'de sizden birlik yoksa, uçaklarımız orada milliyeti meçhul alay kadar bir kuvvet saptadılar» emri geldi.

Tugay Komutanı rahmetli General Tahsin Yazıcı, durumu ayak üstü kısaca gözden geçirdikten sonra; «Sorumluluk bana ait olmak üzere, Tugay derhal geriye Wawon'a dönecek, burada mevzie girerek Kunuri'ye uzanan istikametleri kapatacak» emrini verdi.

Tugayda bulunan Amerikalı uzman danışman subayların itirazlarına aldırılmadan, Tugay 15 Km. batıya, Wawon kesimine alındı.

Düşmanın Karillyon Baskını :

Tugay artçısı bulunan pekiştirilmiş keşif takımı, 27-28 Kasım gecesi saat 01.00'de Karillyon boyun noktasında düşmanın taarruzuna uğradı. Kahraman askerler bütün gece sabaha kadar savaşarak, düşmanın Tugaya gece çatmasına engel oldular. Tugayın hazırlanması için gerekli zamanı sağladılar.

Wawon Muharebesi :

28 Kasım 1950 sabahı gün ışıırken, Tugayın Wawon muharebesi başlıyordu.

Düşman ilk önce boğaza mihverden taarruza geçti. Bu istikamet üzerinde saatlerce süren muharebe sonunda boğazı açmaya muvaffak olamayan düşman, öğleye doğru boğazın omuzbaşlarına doğru taarruz etmeye başladı. Burada da Türk piyadeleri ile karşılaşan düşman bir başarı elde edemedi.

Düşman boğazı cepheden düşüremeyeceğini anlayınca öğle üzeri Tugayın kanatlarına doğru harekete geçti. Düşmanın bu

yakın kuşatma hareketleri süngü hücumuna kalkan piyadelerimiz karşısında çekilmek zorunda kaldılar.

Tugayın kanatları üzerinde de yenilgiye uğrayan düşman bu sefer taze kuvvetlerle, Tugayın etki alanı dışından gerilerine sarkma manevrasını uygulamaya başladı.

Bunun üzerine General Tahsin Yazıcı; Wawon'da tek başına, iki yanı açık ve dost birliklerden habersiz olarak muharebe eden Tugayın varlığını ve görevini tehlikeye düşürmeden muharebeye devam edebilmek için, 8 km geride Simnimni kesimine çekilmeye kadar verdi.

Tugay bugün düşmanın giriştiği bütün taarruzları durdurmaya muvaffak olmuştu. Yakın kuşatma manevraları karşı taarruzlarla önlenmişti.

Netice olarak; Türk piyadeleri Tokchon galibi ve tecrübeli Çin piyadesine karşı her yerde ve her muharebe biçiminde üstün gelerek, muharebenin kontrolünü devamlı olarak ellerinde bulundurdular.

Tugay 27/28 Kasım gecesi Keşif Kıt'asının eşsiz karşı koyması ve 28 Kasım günü Wawon Muharebesi ile düşmanın Kunuri'ye doğru ilerlemesine engel olarak, 8 inci Ordunun geri çekilmesi için gerekli zamanı ve alanı sağlamış oldu.

Tugay Sinnimni'ye çekilme hazırlıklarına başladığı sırada IX uncu Kolordudan bir emir geldi «Tugayın 2 nci Tümenle irtibatlı olarak, 998-1190 Rakımlı Tepeler hattında düşmanı geciktirmesi emrediliyordu.

General Tahsin Yazıcı, Kolordunun emrettiği hattı tutmayarak, verdiği ilk kararında, Sinnimni'ye çekilme kararında ısrar ederek, 24 saat içinde ikinci defa büyük sorumluluk yükleniyordu.

Burada biraz duralım. Çünkü, kamuoyumuza telkin edilmek istenen «Amerikalı Generallerin Tugayı bir piyon gibi kullanarak harcadıkları» iddiasının doğruluk derecesini göstermek gerekir.

Şimdiye kadar anlattıklarımıza bakılırsa, General Tahsin Yazıcı'nın; «Tugayın varlığını korumak ve görevi başarı ile yürütmek için» her gerektiğinde durumu incelemiş, sorunun ağırlığına bakmadan gereken kararı vermekten ve uygulamaya sokmaktan çekinmemiş olduğu anlaşılıyor.

«NATO'NUN GÖZLERİ KÖRLEŞİRKEN, SOVYETLER BİRLİĞİ ASKERİ DENEMLER YAPIYOR»

LONDRA, (Basın—Yayın); Günlük baskı sayısı 2 milyon 982 bin olan DAILY EKSPRESS gazetesinden

«Amerikanın Türkiye'deki radar üslerini kaybetmesi, NATO'nun Doğu kanadındaki elektronik gözlem yerlerinin körleşmesi sonucunu doğurduğundan, son füze denemelerinde olduğu gibi Sovyetler Birliği büyük yararlar sağlayabilmiştir. Bilindiği gibi Türkiye Kıbrıs hareketi nedeniyle askeri yardımı kesen Amerikanın, ülkesinde bulunan üslerini iki ay kadar önce kapatmıştır. Bu tarihten beri üç hidrojen başlığı taşıyabilen SSX — 20 Sovyet füzeleri ile ilgili denemeler izlenememiştir. Eski füzelerin yerini alacak olan bu füzelerle Sovyetler Birliği, İngiltere'den Çin'e kadar uzanan büyük bir bölgedeki hedefleri vurabilmeyi amaçlamaktadır.

NATO Genel Sekreteri Joseph Luns, NATO'nun, SSX—20 lerin yerlerini görevleri ve özelliklerini öğrenmek açısından hayatî bir şans kaybettiğini ifade etmiştir.

Yaşanmış Vakalar

CHOTAN'da benim bölüğe (3 ncü Bölük) Demiryol köprüsünün korunması görevi verilmişti. Bu hizmeti üç gün yerine getirdikten sonra köprü bölgesini Tugay Destek Kıt'aları Bölüğünden gelecek bir piyade takımına teslim ederek KUHVARİ bölgesinde görev alan tabura katılmamız emredildi. Az sonra depo bölük komutanı sınıf arkadaşım rahmetli KAYA ALDOĞAN bölüğünden teğmen Lâtif Cin'in takımı ile geldiler. Bölgeyi dolaşarak kendilerine teslim ettim.

Bu arada Yüzbaşı KAYA'nın gözüne bize ait 2-3 sandık el bombaları ilişti.

Bana dönerek :

«Sınıf arkadaşım, bize el bombası vermediler; şunlardan birkaç tane buradaki takıma bırakır mısın» dedi.

Kendisine :

Sandığın birini alabileceğini söyledim.

Bay Luns, silâh ambargosunun NATO'nun Doğu kanadının zayıflamasını sağlamaktan başka bir sonuç vermediğini, nitekim bu kararın etkisi ile Türkiye'nin de Kıbrıs'taki pençesini kaldırmamak konusunda daha kararlı davrandığını söylemiştir.

Dinleme istasyonları : Türkiye'de başlıcaları harita üzerinde işaretlenmiş olan 27 Amerikan üssü bulunmaktadır ki, bunlardan dördü Sovyetlerin roket ve füze konusundaki gelişmelerini izlemeye yarımacak dinleme araçlarına sahiptir. NATO açısından elde edilen bilgilerin yaklaşık olarak yüzde 25'i bu dört üstün temin edilmekteydi. Pentagon'daki ilgililer, Sovyetler Birliğinin en geç gelecek seneye kadar, bu yeni füzeden yaygın şekilde yararlanacaklarına inanmaktadırlar. Nitekim bir yetkili, «peyklerimizden ve diğer kaynaklarımızdan elde ettiğimiz bilgilere göre, bu yeni füzelerden bin tanesinin eski füzelerin yerine konması halinde, Sovyetler Birliği NATO'ya karşı savaşta bir üstünlük elde edebilecektir» demiştir. Haber kaynağının verdiği bilgiye göre, bu füzelerle ilgili olarak yapılan son 9 denemede de, bin milden daha uzaktaki hedefler, her seferinde başarılı bir şekilde vurulmuştur.

16 Sayılı, 14 Ekim 1951 tarihli
Gen. C.C. BALLO gemisi

O kadar sevindiki, tarif edemem.

Bombaları itina ile çıkarıp takım erlerine birer birer bizzat kendi dağıttı.

Ben o zamanlar onun bu derece tutkusunu ve sevincini biraz fazla ve garip bulmuştum. El bombasının muharebede ne kadar kıymetli bir silâh olduğunu sonraları daha iyi anladık. KAYA onun kıymetini daha muharebeye girmeden çok önce keşfetmişti.

SİNNİMİNİ'de onun bir sandık bombayı yanına alarak düşmanla göğüs göğüseye çarpışırken yine bir bomba ile şehit olduğunu duyduğum zaman ondaki bu el bombasına karşı tutkusunu hatırlıyarak içim burkuldu. HEY KOCA KAYA, makamın Cen-net olsun, aziz şehit.

Necdet ŞERMAN

SAVAŞTA NÜKTE

Seracettin Artun

Tugay Karargâhında Amerikalılara bir ziyafet verilecekti. Bu ziyafette garsonluk yapacak adamı nereden bulacaktık. Alelacele 5-6 eri bu işte görevlendirdik. Tabildot yenecekti. Birinci yemekler geldi, yenildi. uydurma garsonlar pürtelaş, oradan oraya koşuyorlar, asabî tavırlarla «Haydi çabuk birinciyi ver» gibi sözlerle ahçıyı uyarıyorlardı.

Garson müsvâttelerinden biri de benim hizmet erimdi. O, daha çok benim tarafıma hizmet ederek, gözüme girmek istiyor ve fakat bir türlü de beceremiyordu...

Çorbalar içilmiş bekleyiyorduk. Hizmet erim gözlerini bana dikmiş alacağı emre intizar ediyor, emri alır almaz fırlıyacak gibi bir tavırla karşımda duruyordu. Eh, artık ikinci yemekler gelsindi. Soslendim;

— Mehmet «Bir taraftan da; sağ elimin şahadet ve orta parmağını havaya dikerek, iki işareti yaptım» Mehmet anlamamıştı. Bön bön yüzüme bakıyordu. Ben, ikinci yemeğin gelmesi için, iki parmağımı oynatmakta direniyordum. Ne o, anladı galiba...

Mehmedin gözleri parladı... döndü mutfağa hitaben :

— İki parmak verin...

Not : Türk dövüşür, cenk eder ama, uşaklık edemez.

Amerikalılarla çalıştığımız sırada Amerikan piyade taburuna gönderilmiş olan üsteğmen Cevat Erdoğanın Jipi, tam çekilme sırasında bozulmuştur. Rastgeldiği Amerikalıya, hiç bilmediği İngilizçesiyle derdini anlatmağa çalışmış isede, her defasında «! Dont Know» bilmiyorum cevabını almıştı. Bütün ümitlerini kaybettiği bir anda karşısına çıkan Amerikalı bir üsteğmene derdini anlatmak isteyen Cevat bu defa da arzusuna muvaffak olamayınca asabiyetle (let Me Go Ya biz) diye feryat etmiştir.

S. A.

MİZAH

1940 yılında Erzincan ağır makinalı tüfek bölüğü ile acemi teftişi veriyordum. Takdim merasimini müteakip bölüğün önünden geçen General, kantarma başlığı iyi uydurulmamış olan cephaneye hayvanlarından birinin yedekçisi önünde durmuştu.

— Oğlum senin hayvanın başlığı iyi uydurulmamış, sonra hayvan kurtulur ve kaçar,

— Kaçamaz; gomutanım guvvetli tutuyom.

Eri ikna etmek isteyen General, başını sağa sola eğerek,

— Oğlum bir böyle, bir şöyle yapar, başını kantarmadan çakararak kaçar.

— Eğmez! gomutanım; o senin gadar akıllımı ki...

S. A.

Bu tutum önünde; Amerikalı Generalerin Tugayı piyon gibi kullanmalarına boyun eğilmiş olduğu iddiası; kaba, haksız ve gerçeklerden uzak bir söylentiden öteye gitmez.

Amerikalı Generaller, hakikaten Tugayı «Dur-Yürü» biçiminde kısa karanlık emirlerle bir piyon gibi kullanmak istemişlerdi. Fakat General Tahsin Yazıcı buna müsaade etmemişti.

Bu kısa değerlendirmeden sonra hareketi anlatmaya devam edebiliriz.

Düşmanın Simnimni Baskını :

Tugay Wawon'dan gece karanlığında Simnimni mevzilerine, saat 21.00'de çekilebilmişti. Savaş yorgunu, aç ve uykusuz bölükler karanlıkta ve ormanlık tepelerde, doğru dürüst tertiplenmek fırsatını bulamadan düşman taarruzuna uğradılar.

Bu bütün anlamıyla dağıtıcı ve çökerici bir baskındı. Tugayın iyi giden savaş talihi, saat 24.00 de başlayan Simnimni baskını ile tehlikeli bir biçimde kötüye gitmeye başladı.

İkmal, destek ve ihtiyat birlikleri, ön-

lenmez gibi görünen bir panik içine yuvarlandılar.

Çok kısa bir zaman içinde ortalık karıştı, irtibatlar kesildi. Çılgın bir sel Kunuri'ye doğru akmaya başladı.

Her kafadan bir ses çıkan ve ümit kıran o karanlık içinde General Tahsin Yazıcı, yakın çalışma arkadaşları ve demir gibi sınırlara sahip lider yaratılışlı cesur subaylar işe koyuldular.

Çözülme ve dağılma eğilimi önlendi. Kunuri güneyine geçmemiş olan askerler geriye çevrildiler ve üç saatlik büyük bir çaba sonunda Kaechon'da yeni bir savunma mevzii işgal edilebildi.

Kanımıza göre Kunuri Muharebelerinde üzerinde önemle durulması gereken olaylardan biri ve en dikkate değer olanı budur. Simnimni baskını ile başlayan korkunç çözümlenme ve dağılma olayının kontrol altına alınarak savaşa devam iradesi ile gücünün canlandırılabilmesi, eşsiz bir olaydır.

Tugay saat 03.00 te kuvvetinin üçte ikisi ile düşmana karşı koymak olanağını sağlamaya muvaffak olmuştu.

(Devamı var)

TÜRK ASKERİNE SESLENİŞ

Türk korkmaz, korkutur. Bir şey istemez. İstedığı zaman da almayınca elini çekmez. Hazarda kuzu gibidir.

Fakat seferde aslan kesilir. Her Türk kendisini aslan, atını ceylan, düşmanını av sayar.

İbni Eşres

Türkler gerçekten merhametli ve müsamahacı insanlardır.

Düşmana saldırırken amansız bir aslan olan Türkler, dostlarının yanında ve silâhsız rakiplerinin karşısında pek munislerdir. Mukaddesatlarına saldıranları affetmezler. Fakat inanmadıkları inançlara sahip olanlara ses çıkarmazlar. Bu bir necibane hareket değil de nedir.

Satobriyan

Çanakkalede muvaffak olamadık. Nasıl muvaffak olurduk? Zira Türkler yuvasına girilmiş aslanların hiddetiyle, cüret, cesaret ve kahramanlığı ile savaşıyorlardı. Böyle bir millet göremedim.

SİR CULYEN/ S. Korbet

BASINIMIZDAN ÖZETLER

DOKUZ PARMAK BİR MARTİNE YETİŞİR

Yazan : Hikmet Feridun ES

Dinliyenleri ağlatan bu sözü, ameliyatta götürülecek bir Türk eri söylemişti.

Şu satırları size yazdığım sırada, Japonya'daki bütün hastaneler koridorlarına kadar muhtelif milletlerin yaralıları ile doludur.

Bizim yaralı çocuklar Kore'den, tayyarelerle Japonya'ya gönderiliyor. Bunlar daha ziyade Tokyo'daki Ceneral Hospital ve Anex hastanelerinde yatıyorlar.

Yazı ve resimlerimi postaya atmak üzere birkaç gün için geldiğim Japonya'da sabahın en erken saatinde telefonum çalıyor. Hastanelerin başdoktorları hemen bir otomobile atlayıp kendilerine yardıma gelmemi söylüyorlar. Böyle bir işde gayet tabii olarak «rica» kelimesinin manası yoktur. Yaralı çocuklarımız dil bilmedikleri için askerî hastane idareleri kendiliklerinden ve resmen beni müşavir tayin ettiler. Ben de gönüllü olarak kendi işimi gücümü seve seve feda ederek koşuyorum. Sabahın en erken saatinde girdiğimiz hastahaneden gece çıktığımız çok oluyor.

Bizim yaralı çocukların kibarlıklarını, mehanetlerini size maalesef şu alelade kelimelerle anlatamıyacağım.

Vücudu delik deşik olmuş, 10-15 yara taşıyan evlâtlarımız bile :

— Ne var?..

Diye sorduğumuz zaman boynunu büyüyor ve yüzüne elinden geldiği kadar tatlı bir ifade vererek :

— Bir şeyciğim yok efendim!

Diyor. Onların bu hareketi Amerikan doktorlarına ağlatacak kadar tesir ediyor, ve açık açık söylüyorlar :

— Biz böyle hasta, böyle yaralı görmedik. Bunlar kurşun, makineli tüfek, bomba yaralarını umursamıyan çocuklar. Gelişi-

güzel başka bir milletten olan şu vaziyette bir yaralı yeri göğü titretir. Halbuki sizin çocuklar gık demiyorlar.

Bizim bu tarafımızı öğrenen Amerikalı doktorlar, görünüşte hiçbir şeyi olmıyan ve hiçbir şikâyetle bulunmıyan hastaları âdetâ istintak ederek acılarını tespitte çalışıyorlar.

Acı!.. Bu kelime Amerikan ordusunda, Tokyo ve Anex hastanelerinde çalışan doktorların öğrendikleri ilk Türkçe kelimedir. Türkçe ile, bu kelime ile tanıştıkları için üzüntü duyuyorlar ama acının bir gün tatlıya inkilâp etmesini umuyorlar. Her Amerikalı doktor acı kelimesini biliyor. Ve bir yara civarına, ağrıyan bir göğüze sızlıyan bir sırta parmaklarını bastırdıkları zaman hastaya Türkçe soruyorlar :

— Acı?..

Anex hastanesinde bir yatağın önünde durduk. Çocuk denilecek kadar genç bir Türk askeri sargılar içinde. İsmi Ahmet Çiçek. Çankırılı. Birinci taburun üçüncü bölüğünden. Bomba ile birçok yerlerinden yaralanmış.

— Ne var?.

Diye sordum.

— Bir şeyciğim yok...

Sözleriyle, o bize mahsus tatlı baş eğmesi ile mukabele etti. Erkek evlâdım!

Doktor, yaralının elinin sargılarının çözülmesini istedi. Açtılar. Bir elin bu hale gelebileceğini ve bu derece parçalanıp büyüyeceğini asla tahmin edemezdim.

Doktor, parmaklarından birini bana işaret ederek ingilizce :

üstü tarihi başarıları ve örnek alınmaya değer savaş kabiliyetleri, kazanmış oldukları ününü bir kat daha arttırmıştır.

Demokrasi prensiplerinin sürekliliğine yardım eden Birleşmiş Milletlerle Birleşik Amerika Devletlerinin askeri kuvvetleri ve Türk Vatanını Kore savaş meydanlarında bu kadar parlak şekilde temsil eden cesur askerler, yüksek şerefe ve her türlü takdire layıktırlar. Dörtgün devam eden Kunuri muharebelerinde çekilen Birleşmiş Milletler ordusunun sağında ilerleme görevi olarak yalnız başına kalmış olan Türk Silahlı Kuvvetleri, tahmini mümkün olmayan hallerle karşılaşmış, kış ortasında dilini bilmediği bir memlekette, dost ve düşmanı ayırt edemedi, gerillacı baskınları yüzünden binden fazla kayıp vermiş ve çok sarsılmış olmasına rağmen bu ağır şartlar altında da **B Milletler ordusunu kurtararak parlak sonuçlar elde etmiştir.**

Türk Silahlı Kuvvetleri ve emrindeki birlikler, durumun önemini kavriyerek ken-

dilerinden beklenebilecek en yüksek vazife aşkı ve sarsılmaz cesaret, azim ve iman ile savaşmışlardır.

İlerleyen Kuvvetlerin geride bıraktığı süngülerle delik deşik olmuş, dipçiklerle ezilmiş düşman ölüleri, bu taarruzun şiddet ve derecesini ifade eden sessiz şahitlerdir. Bu cesurane ve devamlı hücumlar neticesinde 10 kilometre kadar ilerlenerek bütün berkitilmiş noktalar zaptedilmiş ve bu bölgedeki düşman direnmesi kırılmıştır.

Türk Silahlı kuvvetleri hedefine ulaştıktan sonra, vazife bölgesini devir alacak başka birliklerin yolda oldukları bildirildiği halde, korkusuz askerler, bu kuvvetlerin gelmesini beklemeden düşmanı aramaya devam etmişlerdir.

Düşmanın 1734 insan kaybetmesi, savaşta kahraman askerlerin cesaret, kabiliyet ve başarılarını gösterir.

Korede

Televizyon Cihazlarının

Sayısı Artıyor

1974 yılı sonu itibarıyla Kore'de 52 radyo istasyonunun yayınlarını izleyen 4,8 milyon radyo alıcısı, bir başka deyişle, her yedi kişiye bir radyo alıcısı, bulunmaktaydı.

Öte yandan, yine 1974 yılında 11 ticarî televizyon istasyonunun da dahil olduğu 13 televizyon verici istasyonunun yayınlarını izleyen 1,6 milyon televizyon alıcısı bulunuyordu. 1961 de televizyon yayının başladığında bu sayı 25,000 idi.

Bugün Kore, büyük miktarlarda radyo alıcısı ve renkli ve siyah-beyaz televizyon cihazlarını ihraç etmektedir.

Kore'de Çiftçi Nüfusu azalıyor.

Endüstrinin gelişmesiyle, Kore'de son sekiz yıl içinde çiftçi nüfusunda büyük bir düşüş kaydedilmiştir.

1967 de 16.078.000 olan çiftçi nüfusu, yılda ortalama 77.000 kişilik bir düşüşle 1974 de 13,459.000 ne inmiştir. 1967 de 2.587.000 olan çiftlik evlerinin sayısı ise, 1974 de 2.381.000 ne düşmüştür.

1. TÜRK TUGAYININ

- NİŞANLA TALTİFİ —
— DÜNYADA YARATTIĞI HAYRANLIK —
— SAVAŞTA TÜRK MİLLİ KARAKTERİ —

AMERIKAN KONGRESİ TARAFINDAN TÜRK TUGAYINA MÜMTAZ BİRLİK NİŞANI VE BERATININ VERİLMESİ :

25 - 27 Ocak 1951'de yapılan muharebelerdeki büyük başarıları dolayısıyla Türk Tugayına Amerikan Kongresi'nce, Mümtaz Birlik Nişanı (Distinguished Unit Station) ve beratı verilmiştir. Bu nişan ve berat Amerikan Orduları Uzak Doğu Başkomutanı General Ridgeway'ın bir mesajıyla Türk Tugayına gönderilmiştir. Mesajda «**Hükümetim tarafından kahraman birliğinizin Mümtaz Birlik Nişanı ile taltif edildiğini bildiririm. Ve müjdelerim. Amerikan Hükümetinin en büyük Nişanının bundan daha iyi ve isabetli hallerde verildiği pek azdır.**» denilmekte ve muharebe meydanında elde edilen şereften dolayı samimi tebriklerde bulunulmaktadır.

Nişan, 6 Temmuz 1951 de 8 nci Ordu Komutanı General Van Fleet ve üst rütbeli Amerikan generalleri huzurunda 241 nci Alayın Sancağına takılmış ve bu münasebetle büyük merasim yapılmış, aynı zamanda bu muharebelere katılanlara madalyalar ve rozetler de verilmiştir.

«Kore'de Birleşmiş Milletler Kuvvetlerinin bir kısmını teşkil eden Türk Silahlı Kuvvetler Komutanlığının emrindeki Amerikan Tank taburunun A Bölüğü, 89 ncu Amerikan Tank taburunun D bölüğü ve 25 nci Amerikan Uçak savar bataryasının bir takımı ile 25-27 Ocak 1951 tarihleri arasında Kore'de Kumyangjang-ni kasabasının batısında yedi millik cephe üzerinde düşman silahlı kuvvetlerine karşı giriştikleri

harekâta gösterdikleri olağanüstü kahramanlık, taltife lâyık görülmüştür. Bu bölge, 1 nci Kolordunun sağ kanadında ve 9 ncu kolordunun sol kanadında bulunmakta idi. Arazi çok sarptı ve pek üstün düşman kuvvetleri Han nehri güneyindeki ana direnme hatlarını korumak maksadiyle bu bölgede derinliğine tertibatla, savunma durumunda idi.

Taarruz eden Türk kuvvetleri, 25 ocak 1951 saat 15.00'te bu bölgenin iki kanadından iki kol halinde ilerlemişler ve aralarındaki zorlu dağ silsilesi dolayısıyla ara irtibatlarını keşif kolları ile sağlamışlardır.

Bu bölgede stratejik önemi haiz yerler, 185 ve 156 rakımlı tepelerle, Kumyangjang-ni kasabası idi.

Düşman kuvvetleri ana ikmal yollarını, kanatlarını ve o bölgedeki esas mukavemet hatlarını korumak maksadı ile mevzilenmiş bulunuyorlardı. Düşman bu berkitilmiş bölgeyi Kahraman Türk silahlı Kuvvetlerinin ve emrindeki birliklerin müthiş ve aralıksız hücumlarına rağmen, inat ve sebatla savunmakta idi. Göğüs göğüse sert çarpışmalardan sonra, 185 rakımlı tepe alınmış; diğer taraftan bazı birlikler de Kumyangjang-ni'nin dış mahallerine girmişlerdi. Muharebe gayet çetin şekilde devam etmiş, düşman çekilmek istememiş, Türk Silahlı Kuvvetleri de devamlı taarruzlarını gevşetmemiştir.

Bu inatçı direnmeye karşı kahraman askerler, süngülerini takarak kasabalarda, açık arazide ve yalçın kayalıklarda ve gizlendiği her yerde ve mevzilerde hücum ile düşmanı sürüp atmıştır.

Düşman direnme veya ölüm emri aldığı için, bütün varlığı ile savunmuştur. Buna rağmen Türk Silahlı Kuvvetleri, kahraman askerlere özgü olan büyük cesaret, azim ve iradesile taarruzlarına devam etmiştir.

Türk Silahlı Kuvvetleri ve emrindeki birlikler olağanüstü kahramanlık, cesaret, savaş meydanında görevlerini tam olarak başarma ve üstlerine bağlılıkları ile sivrilmişlerdir.

Türk Silahlı Kuvvetlerini ve emrindeki birliklerin savaştaki müstesna ve olağan-

Sözleriyle, o bize mahsus tatlı baş eğmesi ile mukabele etti. Erkek evlâdım!

Doktor, yaralının elinin saargılarını çözümlmesini istedi. Açtılar. Bir elin bu hale gelebileceğini ve bu derece parçalanıp büyüyeceğini asla tahmin edemezdim.

Doktor, parmaklarından birin bana işaret ederek ingilizce :

— Bu parmağı bugün dibinden keseceğimizi kendisine söyleyiniz!

Öteki doktorlar benim tereddüdümü görünce :

— Ne yaparsınız. Çok lüzumlu bir şey.

Dediler. Çankırlı Ahmet Çiçek dalgın gözlerle bir bana, bir de beyazlar giyinmiş cerrahlara bakıyordu.

İtiraz ettim. Bu işi tamamen gönüllü olarak yaptığımı, hattâ kendi işlerimi feda ederek hastanelerde günlerimi ve gecelerimi geçirdiğimi söyledim. Kendilerine yardım ederken hareketimde serbest olacağımı ilâve ederek :

— Müsaade ediniz doktor, bu haberi kendisine ben vermiyeyim.

Dedim. Doktorlar :

— Fakat mutlaka kendisinin bilmesi

lâzım. Ve ameliyatı da hemen yapmamız icabediyor.

Dediler. Aramızdaki münakaşanın ilerlediğini gören Çankırlı Ahmet Çiçek yatağından bana sordu :

— Ne diyorlar ağabey?

Nihayet söyledim :

— Ahmet. Parmaklarından birinden hayır yok evlâdım. Eğer kesilmezse bütün elin fehlkeye girecek... Onu bugün kesecekler. Şimdi seni ameliyathaneye götürmek istiyorlar.

O zaman hiç aklımıza gelmeyen bir sahne oldu. Ahmet Çiçek gülüyordu.. Evet gülüyordu :

— Yalnız bir parmak değil mi ağabey?

— Evet... Yalnız bir parmak!

— İlâhi ağabey... Bunda üzülecek ne var? Ben zati o parmağın kolu çürüteceğini dört gün önce cephede anladım. Kendim kesecektim de... Öbür elimle gücüm yetmedi. Çok uğraştım. Kesemedim. Varsın kessinler... Dokuz parmak bir martine yetişir!

«Resimli Tarih Mecmuası»

Tarihe Gömülenler

Hayalî Hasan YAVAŞ

Elime kalemi almış günlük fıkralarımdan birini yazıyordum ki; Mahmut Ture adında bir okuyucum yanıma geldi : Gözlerinde belli bir sevincin ışıltıları parıl parıl yanıyordu. Avucunun içinde mukaddes bir emanet gibi bir şey tutmuştu. Bu «Kore'de Savaşanlar Derneği» nin kendisine gönderilmiş bir rozeti idi. Ayrıca koltuğunun altında (Korsavaş) adında ve derneğin yayın organı olan bir dergi vardı.

(Korsavaş) dergisi çok mükemmel hazırlanmış. Vatan bayrak, vazife, cesaret ve arkadaşlığı savunan milliyetçi bir organ. «Korsavaş, Türk toplumundaki temel direk-

lerin savunucusudur. «düsturunu ittihaz etmiş. «Askerlerimiz Kore'de İkinci Dünya savaşından yeni çıkmış bulunan dünyanın en tecrübeli ve iddialı askerleri arasında aldıkları bütün savaş görevlerini başarı ile yaparak büyük ve unutulmaz bir ün kazandılar» diyor.

«Barış için vuruşup, barış için ölenler, Bayrak, bayrak yücelip tarihe gömülenler»

Gerçekten de Türk Tugayı barış için, hürriyet için bayrak için, tarih adına yeni bir tarih yazmak için Kore'de arslanca savaşmıştı. Yedi iklim dört köşe Türk adını bir kere dahi duyup irkilmemiş O'nun cesareti mertliği önünde adeta dize gelmişti.

«Sorarım bir tek ocak var mı gazi şehitsiz Hürriyet maşukamdır sancağım vatan sana.» diyor bir Kore kahramanı. Böyle bir dergiyi diğer Kore kahramanlarına salık verirken kendilerini hürmetle Yâdediyoruz.

Sayın Gaziler,

Derneğimizin İkinci Büyük Kongresi 30 Kasım 1975 tarihinde Ankara'da, Devlet Su İşleri Konferans salonunda yapılmıştır.

Kongrenin kış mevsimine rastlaması ve kongre duyurusunun bütün üyelerimize vaktinde yapılamayışı nedeni ile bu yılki kongremize 371 üyemiz katılabilmektedir. Bu durum kongrede alınan kararların toplantıda bulunmayan üyelere özet halinde de olsa duyurulmasını âcil bir ihtiyaç haline sokmuştur.

İkinci Kongremizin sizlere bildirilecek özeti şudur :

1 — Derneğimizin 1630 sayılı Dernekler Kanununa üye, Umumî Menfaata Hadim dernek olabilmesi için tüzüğümüzde yapılması şart olan değişiklikler ele alınmıştır. Sadece, Kore'de Savaşanlarla ilgilenen bir derneğin, belirli bir zümreye hitap edişinden ötürü, Umumi Menfaata Hadim dernek olamayacağı, kesinlikle ortaya çıkınca ve böyle bir dernek olmadan, devletten ve bazı kuruluşlardan bütçe ile tayin ve tesbit edilen malî yardımı almamız, hemen hemen imkânsız hale geldiğinden, derneğin ilgi alanının genişletilmesinden başka çare görülememiş ve bu görünüm için de hem tüzüğün amaç maddesi hem de Derneğimizin isminde ve kapsamında bir değişiklik yapmak zorunluluğu doğmuştur. Değişikliklerin ayrıntılarını sonradan bildireceğimiz için şu anda önemli olanını zikr ile yetiniyoruz.

Derneğimizin kısa adı yine KORSAVAŞ olarak kalmıştır. Uzun adı ise yani, evvelce «Kore'de Savaşanlar Derneği» diye söylenen kısmı ise; SAVAŞANLAR DERNEĞİ olarak değiştirilmiş ve böylece Kıbrıs'ta çarpışan ve sizler tarafından yetiştirilen kahraman evlâtlarınız, Kıbrıs gazileri de bünyemize alınmıştır. Bundan böyle gayretlerimizi, mücadelelerimizi kolkola, babalar-evlâtlar koalisyonu şeklinde sürdüreceğiz. Hatta bakınız bu değişikliklerle ilerde hiç bir zaman temennî etmediğimiz bir harbe girsek, onların gazileri de otomatikman, bizimmaramıza katılma olanaklarına kavuşmuş olmaktadır.

2 nci Kongremizin getirdiği diğer bir değişiklik ise, Genel Yönetim Kurulunun yönetimi yeni arkadaşlara, bizlere devretmiş olmasıdır. Yeni arkadaşları ve aldıkları görevleri bu dergide bilgilerinize sunuyoruz.

Şurasını memnuniyetle belirtmek isteriz ki, kongrede hizmet yarışı için karşı karşıya gelen iki grup, yani «derneği yönetmekte devam edeceğim» diyenlerle «biz daha iyi yöneteceğiz» diyenlerin davranışları, çok saygın bir ortamın doğmasına sebep olmuştur. Eski Genel Yönetim Kurulunuz görevi yenilerine devrederken ortaya çıkan tablonun el sıkarak, öpüşerek tebrikleşme gibi iç açıcı renkleri gerçekten müstesna ve özlenen bir örneği oluşturmuştur.

Toplantıya katılmayan üyelerimizin, özellikle bilmek zorunda oldukları bir husus da şudur : Yeni Yönetim Kurulu Hizmeti devralmak için üyelerden oy isterken şartlı oy istemiştir. Adeta, ille de bizi seçin demiyoruz, ama bizi seçtiğiniz taktirde bizim de sizden çok açık isteklerimiz olacaktır ve bu istekleri her ne pahasına olursa olsun yerine getirmeye kararlı iseniz, zorluğunu göze alabiliyorsanız bize oylarınızı verin demıştır. Bu şart nedir? Bu şart, bugüne kadar sürdürülen haklarımızı alma, mağduriyetlerimizi bertaraf etme mücadelesinde kullanılan usuller, yine arzu edilen seviyede meyve vermediği taktirde, **YASA HUDUTLARINI ZORLAMADAN** tüm üyelerimizin iştiraki ile, iki elleri kanda bile olsa, Genel Yönetim Kurulunun göstereceği yerde ve za-

manda hazır bulunarak, topluca yapılacak yürüyüşlerde bütün yasal ve uygun uyarı gösterilerine kadar her türlü faaliyete katılmağa hazır olmaktır.

Sizlere yukardaki kısa bilgileri sunarken, önemle yerine getirmenizi rica edeceğimiz iki hususu da, dile getirmek istiyoruz.

«Çevrenizde henüz derneğimize üye kaydolmamış SAVAŞAN ASKERLER var ise (Kore'de ya da Kıbrıs'ta) onlara yeni durumu da duyurarak, sür'atle derneğimize başvurmalarını sağlayınız. Bu küçük gayret isteyen fakat sonucu çok büyük bir hizmettir.

Aylık Dergimiz KORSAVAŞ'a mutlaka abone olunuz ve abone bulunuz. Abone bedellerinizi de üye aidatlarının ödenmesi yolunda gösterdiğiniz intizam ve titizlikle zamanında gönderiniz.

Dizisi ve yazıları daha önceden hazırlanmış bulunan bu sayıda size seslenebilecek yerin kısıtlı oluşundan ötürü, yazılarımızı da sınırlandırmış bulunuyoruz. Gelecek sayımızda daha geniş bilgilerle donatılacaksınız.

Gazi selâmları ile
Turhan YAVÇAN

Kore'de Savaşanlar Derneği (Korsavaş) ın 2. büyük kongresi 30.11.1975 günü 67 ilden gelen delegelerin katılımı ile Devlet Su İşleri Konferans salonunda yapılmıştır.

Derneğin gerçek ismi büyük Atatürk'ün «Yurtta barış, dünyada barış» ilkesini gerçekleştirmek için Kore'de, Kıbrıs'ta savaşanları ve geleceğin gazilerini çatısı altında toplayabilmek amacıyla (SAVAŞANLAR DERNEĞİ) olarak muhafaza edilmiştir. Derneğin, ikinci büyük kongresince kurullara seçilenler :

YÖNETİM KURULU :

Genel Başkan	: Bahtiyar Yalta
Genel Başkan Yardımcılığı	: Turhan Yavçan
Genel Sekreter	: Cihan Kumbasar
Genel Muhasip	: M. Ali Güleş
Protokol, Dış İlişkiler	: Cemal Baga
Basın, Propaganda	: Kadir Hanağası
Sosyal İşler	: Tevfik Ünlüer
Örgütlenme	: Muzaffer Sebükcebe
Kadın Kolları	: Seher Şimşek
Hukuk Danışmanı	: Münir Araslı
Veznedar	: Safa Dülgeroğlu
Yardımcı Üye	: Muharrem Kılıç
Yardımcı Üye	: Ramiz Arlı

YÜKSEK DİSİPLİN KURULU :

Başkan	: Hurşit Güneşli
Sekreter	: Nihat Karayazgan
Üye	: Tacettin Saner

YÜKSEK DENETLEME KURULU :

Başkan	: Özcan Sunay
Sekreter	: Halil İbrahim Kurt
Üye	: Mustafa Erdekli